ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Ὁ "ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ,, πωλεῖται πρὸς τοὺς ἁπανταχοῦ Ἑλληνας διὰ τοῦ Κεντρικοῦ Πρακτορείου τῶν Ἐφημερίδων.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.—ΕΤΟΣ 12ον (4ον)
ΑΘΗΝΑΙ, ΚΥΡΙΑΚΗ 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1922

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΓΕΩΡΓ. Α. ΜΑΝΙΑΤΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ 541 (182)
ΤΟ ΦΥΛ. ΛΕΠ. 50.—ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ 11

Θέλω νὰ βάλω τὴν ψυχή μου μέσα στοῦ κρίνου τὴ καρδιά,
γιὰ τὴν ἀγάπη μου τραγούδια κι' ὁ κρῖνος γιὰ νὰ τραγουδᾷ,
καὶ τὸ τραγοῦδι ν' ἀντηχάῃ σὰν ἀπ' τὸ στόμα της φιλί,
σὰν τὸ φιλὶ ποὺ μοῦχει δώσει κάποια γλυκειὰ καὶ θεία στιγμή.

ΕΡΡΙΚΟΣ ΧΑΪΝΕ

ΤΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΠΤΑΗΜΕΡΟΝ

ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ 11
(Παρὰ τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν)

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐσωτερικοῦ ἔτησία	Δραχ. 30
ἑξάμηνος	» 17
Αἰγύπτου, Κύπρου καὶ Ἀγγλίας Σελίν.	30
Βουλγαρίας	Φράγκ. 20
Ἀμερικῆς ἔτησία	Δολλ. 4

Εἰς τοὺς συνδρομητὰς τοῦ Μετάπου τὸ φύλλον στέλλεται ἐντὸς κλεισταῖς φακέλλου χωρὶς οὐδεμία αὔξησις τῆς συνδρομῆς νὰ τοῦς ἐπιβαρύνῃ.

Ἐπιταγαὶ καὶ ἐπιστολαὶ ἀπ' οὐδείας κρὸς τὸν Διευθυντὴν κ. Γεώρ. Α. Μανιάτην

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

ΤΟ καὶ ΤΟ

ΣΤΟ ΣΙΝΕΜΑ!...

Ἡ βασίλεια τοῦ κινηματογράφου ἀρχίζει. Παρντόν, πῶς εἶπατε; Σᾶς πείρεξε ἡ λέξις *βασίλεια*, ποὺ μεταχειρίστηκα; Ζητῶ μυρίας συγγνώμας, ἐξέχασα ὅτι βρισκόμαστε στὴν ἐποχὴ τῆς δημοκρατίας. Ἀλλὸ δὲν πρόκειται περὶ αὐτοῦ.

Λοιπὸν ἔλεγα—ἡ βασίλεια—ἡ δημοκρατία, ἡ δικτατορία, ἡ σοβιετικὴ δημοκρατία,—τελοσπάντων ὅποια μορφὴ πολιτεύματος θέλετε, τοῦ κινηματογράφου ἀρχίζει. Οἱ πολύχρωμες φεκλάμες του ἀραδιασμένες στὸ δρόμο. Αἱ δεσποινίδες τοῦ ταμείου εἰς τὰς θέσεις των. Μέσα ἡ κορδέλλα γυρίζει, γυρίζει ἀκούραστα, καὶ τὸ ἄψυχο πανὶ ἀνασταίνεται, πέρνει ζωή, ἀλλὰ καὶ δίνει ζωή...

—Ποῦ θὰ πᾶμε ἀπόψε, Λιλίκα μου;

—Μὰ ποῦ ἄλλοῦ, στὸ σινεμά...

Καὶ τὸ νεαρὸ ζευγαράκι ποὺ ἔχει στὴ διάθεσί του δυὸ ὧρες βραδυνές, 7-9, κατευθύνεται στὴ σκοτεινὴ αἴθουσα. Ἀλλοπροσαλμένοι ἀπ' τὸ χέρι σὲ ὅλη τὴ διάρκεια τῆς παραστάσεως, θὰ ἀκολουθήσουν τοὺς ἥρωας τοῦ ἔργου σ' ὅλες τους τὶς περιπέτειες, ἡ Λιλίκα θὰ δακρύσῃ βλέποντας τὴν ἀγωνία τῆς ἡρωίδος, ὁ φίλος της θὰ συγκινηθῇ μὲ τὴ γενναιοψυχία τοῦ ἥρωος καὶ κάποια στιγμή, τὸ νεαρὸ ζευγαράκι θὰ σκύψῃ λίγο, τὰ χείλη τους θὰ συναντηθοῦν στὸ σκοτάδι, ἔτσι βιαστικά, γιὰ μιὰ στιγμὴ...κινηματογραφικῶς. Τὴν ἴδια στιγμὴ στὸ πανὶ ὁ ἥρως θὰ φιλάῃ τὴν ἡρωίδα...

Ἀλλὰ ἂς ἐπανέλθωμεν στὸ θέμα μας! Ἐλέγαμε—ἡ παντοκρατορία τοῦ κινηματογράφου ἀρχίζει... Ποιὸς θὰ μπορέσῃ, νάντιστοθῇ στὴν μυστηριώδη ἔλξι του; Δέτε γιὰ τὴν τιμὴ τοῦ εἰσιτηρίου ποὺ ἔφτασε αἰσίως τὸ τάλληρο; Αὐτὸ δὲν τὸ λαμβάνει καθόλου ὑπ' ὄψιν ἡ δεσποινὶς Πωλίνα:

—Ἂν δὲν πᾶμε ἀπόψε στὸ σινεμά, αὔριο θὰ εἶμαι ἄρρωστη...

Καὶ ἡ μαμᾶ ἐνδίδει εἰς τὸ τελεσίγραφον.

—Τὸ κοῦλένο τὸ κορίτσι... Ἂς ξεσκάσῃ κι' αὐτὸ λίγο!... Κι' ἔπειτα, ποῦ ξέρει κανείς... Ἡ κοῦλένη ἡ Πωλίνα μου εἶνε 23 χρονῶν, καὶ στὸν κινηματογράφο πάει καὶ κόσμος καθώς πρέπει...

Λοιπὸν τί ἔλεγαμε;... Ἄ, ναί! Ἡ κυριαρχία τοῦ κινηματογράφου...

—Μπονσοὺάρ, κύριε Παρνασσιάκ! Ἀκόμα γράφετε;... Ἀπροπό, δὲν ἔρχεστε μαζύ μας;... Εἴμαστε ἀνκομπανί. Ἡ Καίτη, ἡ Ντίνα, ὁ Λάκης, ὁ Γιῶργος, ἡ Ρορό, ἡ Λουσί... Ἐλᾶτε, νοὺς ἄλλονζ ὦ σινεμά!...

—Ὦ καλησπέρα, δεσποινὶς Τζούλια!... Βλέπω προόδους στὰ γαλλικά! Μὰ ποῦ τὰ ἐμάθατε τόσο γλήγορα;

—Μὰ ποῦ ἄλλοῦ, στὸ σινεμά.

Πράγματι, εἶχα ξεχάσει τοὺς Ἑλληνογαλλικοὺς τίτλους ποὺ ἀντικατέστησαν τοὺς αὐτοσχεδίους μεταφραστὰς ποὺ εἰς μίαν παλαιὰν ἐποχὴν ἐφώναζαν δυνατὰ τὴ σημασία τῶν γαλλικῶν τίτλων...

—Ἐλᾶτε, λοιπόν!... Ἀφῆστε τὶς ἀνοησίες ποὺ γράφετε...

—Μιὰ στιγμή, δεσποινίς, νὰ βάλω τὴν ὑπογραφή μου...

ΠΑΡΝΑΣΣΙΑΚ

????

ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ «ΠΑΡΝΑΣΣΟΝ»

ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΦΑΡΣΕΣ

Η ΕΞΑΔΕΛΦΗ

Τὸ τραῖνο ἀγκομαχοῦσε ν' ἀνέβῃ μιὰ ἀνηφοριά. Ὁ Γιώργος ἐκλεισε τὸ τζαμὶ τοῦ παραθυριοῦ του καὶ κύτταξε ἔξω χωμένος καλὰ στὴ θέσι του. Ἡ πρώτη θέσι τοῦ ἀποπνιγησιακοῦ σιδηροδρόμου εἶνε ἀρκετὰ ἀναπαυτικὴ γιὰ νὰ ἡσυχάσῃ ἕνας ταξειδιώτης. Τὸν φίλο μας ὅμως δὲν τὸν χώραγε ὁ τόπος. Βιαζότανε νὰ φθάσῃ στὴ Πάτρα.

—Ἀκοῦς ἐκεῖ, σκέφθηκε, νἄχω μιὰ ξαδέρφη τόσο ὄμορφη, καὶ νὰ μὴν τὴν γνωρίζω...

Μόλις πρὰ δύο ἡμερῶν εἶχε φθάσει ἀπὸ τὴ Σμύρνη ὁ κ. Γιῶργος Σομένος, ἀφοῦ ἔσασε καὶ τοὺς ἀραδάδες του ἀπ' τοὺς Τούρκους. Πῶς θέλατε νὰ ξέρῃ προσωπικῶς τοῦς συγγενεῖς του ἐδῶ στὴν Παλιὰ Ἑλλάδα, ἀφοῦ ποτὲ δὲν μπόρεσε νἄρθῃ νὰ τοὺς δῇ; Νὰ ποὺ πήγαινε τώρα νὰ τοὺς γνωρίσῃ.

Τὸ περίεργο ὅμως ἐδῶ ἦταν ὅτι ἡ ξαδέρφη του, ὅπως τοῦ τὴν εἶχαν περιγράψει, ἔμοιαζε καταπληκτικὰ μὲ μιὰ συνταξειδιώτισσά του, ποὺ καθόταν ἀπέναντί του ἀκριβῶς. Κατάξανθη, μὲ μαῦρα μάτια. Εἶχαν ἀκούσῃ μάλιστα ἀπ' τὴ συζήτησι ποὺ ἔκαναν μέσ' τὸ βαγόνι, πῶς ἡ ὄμμορφη ξανθὴ συνταξειδιώτισσά τον ἦταν Πατρινή.

—Ξανθὴ ἡ ξαδέρφη μου, ξανθὴ κι' αὐτή. Ὁ τόπος θὰ τὤχει φαίνεται, εἶπε μὲ τὸ νοῦ του ὁ Γιῶργος, καὶ κύτταξε μὲ τὴν ἄκρη τοῦ ματιοῦ του τὴν ὄμμορφη ξανθοῦλα.

—Στὰς Πάτρας πηγαίνετε, κύριε; τὸν ρώτησ' ἐπὶ τέλους ἐκείνη.

—Μάλιστα, δεσποινίς.

—Ὥστε θὰ συνταξειδέψουμε... μά... εἶσθε Πατρινός;

—Ὄχι, ἀλλὰ πηγαίνω [illegible] κάποιο θεῖο μου, ποὺ πρώτη φορὰ τὤρθε νὰ μὲ δῇ.

—Θαυμάσια! Ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ταξειδεύετε ἐκεῖσε γιὰ τὰς Πάτρας, ἔ;

—Μάλιστα.

—Ὡραῖα θἄχω λοιπὸν συντροφιὰ ὅφοῦ οἱ κύριοι θὰ κατέβουν ἐν τῷ μεταξύ...

Καὶ τοῦρριξε μιὰ ἐκφραστικὴ ματιά.

Ὁ Γιῶργος κατέβασε τὸ τζάμι κ' τὸν χτυπήσῃ λίγο ὁ ἀέρας. Ξέχασε καὶ τὴ ξαδέρφη του κι' ὅλα. Τώρα ἀνυπομονοῦσε πότε νὰ κατέβουν οἱ κύριοι, κάτι γερόεμποροι ἀπὸ κεῖνα τὰ μέρη. Ἔβγαλε τὸ λιμπρέττο τῆς ὀπερέττας Πίφ Πάφ καὶ τὸ διάβαζε, ρίχνοντας τώρα πειὸ φλογερὲς ματιὲς ἀπέναντί του.

—Φαίνεται πὼς δὲν ἔχετε ὄρεξι νὰ διαβάσετε, τοῦ λέει ἄξαφνα ἡ φίλη του.

—Τὸ μαντέψατε δεσποινίς.

—Τότε μοῦ τὸ δίνετε νὰ σᾶς ρίξω μιὰ ματιά; Εἶδα αὐτὴ τὴν ὀπερέττα κιὶ....

—Σᾶς τὸ χαρίζω.

—Εἶσθε ὑποχρεωτικότατος.

—Παρακαλῶ.

Στὸ βαγόνι ἔμειναν μόνοι. Οἱ κύριοι εἶχαν κατεβῆ· ἡ ξανθοῦλα ἔβλεπε ἀπ' τὸ παράθυρο ὄρθια τὰ ὄμορφα τοπεῖα. Ὁ Γιῶργος καθισμένος θαύμαζε τὴς γάμπες τῆς. —Ὁ τόπος θὰ τὤχῃ, σκέφθηκε. Σηκώθηκε ὕστερα καὶ ἔβγαλε κ' αὐτὸς τὸ κεφάλι του ἀπ' τὸ διπλανὸ παράθυρο. Ὁ ἀέρας ἔφερνε τὰ μαλλιά της στὸ μάγουλό του. Ἔφερε τὸ χέρι του σιγὰ σιγὰ στὴ μέση της καὶ...ἕνα φιλὶ τοὺς δρόσισε τὰ χείλη πεὔχων ἀνάψει.

—Σύμφωνοι ἔ;

—Στὰς ἐπτὰ τὸ βράδυ αὐτὸ στὴν πλατεῖα Ὀλγας, θὰ σᾶς τὴν δείξουν μόλις ρωτήσετε.

—Εὐχαριστῶ δεσποινίς, ὀρβουὰρ· καὶ κατέβηκε στὴν προκυμαία τῶν Πατρῶν.

Πότε ἔφθασε τὸ τραῖνο καὶ δὲν τὸ κατάλαβε! Κάθισε σ' ἕνα ζαχαροπλαστεῖο κάμποση ὥρα κι' ὕστερα πῆρ' ἐν' ἀμάξι γιὰ νὰ πάῃ στοῦ θείου του.

—Θὰ τοὺς κάνω μιὰ σουρπρίζ, σκέφθηκε, τρίβοντας τὰ χέρια του. Ἐπὶ τέλους ἔφθασε, κατέβηκε καὶ χτύπησε τὸ κουδούνι.

Κεραμίδα νἄπεφτε στὸ κεφάλι του. δὲν θὰ πάθαινε τὸ κακὸ ποῦπαθε ὁ φίλος μας Γιῶργος.

Μόλις ἄνοιξε ἡ πόρτα, βλέπει τὴν.....ξαδέρφη συνταξειδιώτισά του. Ταμπλώ!!!

—Δεσποινίς...

—Κύριε εἶσθε ἀναιδέστατος. Σᾶς παρακαλῶ νὰ φύγετε· κατεβαίνει ὁ μπαμπᾶς...ἔπρεπε νἄχετε ὑπομονὴ ὡς αὔριο....μὲ παρακολουθήσατε ὡς δῶ;

● ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ●

Γ. Σπυρόπουλον (μαθηματικόν). Αἱ λέξεις τῆς καθαρευούσης σὰς κατασταρέφουν ὅλη τὴ δύναμι τῆς ἐκφράσεως. Γιαὔτό, ὅπως λένε στὴ μαθηματικὴ γλῶσσα...τὶς βγάζουμε ἐκτὸς παρενθέσεως.—*Κ. Τζιόβαν.* Ὥδινεν ὄρος καὶ ἔτεκε μῦν. Τὰ «ὑτρεπελά» σας εἶνε πολὺ ὀλίγον..εὐτράπελα.—*Γ. Κωνσταντινίδην.* Καλό, ἀλλὰ νὰ γράφετε συντομώτερα.—*Θ. Τσακιρίδην, Θλιμμένο Χαμόγελο.* Ἐγκρίνονται. —*Ν. Κατηφόρη».* Ἀπὸ τὰ ἀνέκδοτά σας μόνον τὰ δύο εἶνε..ἀνέκδοτα.—*Δ. Παπαγωμᾶν.* Τὸ «Πρωτοχρονιάτικο» μπορεῦσε νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὑπόθεσις ἑνὸς καλοῦ διηγήματος, ἀλλὰ εἶνε πολὺ ἀχρωμάτιστο καὶ βιαστικό. Δηλαδὴ ἀκατάλληλο.—*Μ. Καρανόπουλον.* Οἱ στίχοι σας δὲν ἐγκρίνονται.—*Π. Παναγιωτόπουλον.* Μὲ μερικὰς διορθώσεις...—*Γ. Δαλάκον.* Φροντίσατε νὰ ἔχετε πυκνότερα νοήματα στὸ στίχο σας.—*Γ. Ρώταν.* Ἡ «Ἠχὼ» δὲν εἶνε καὶ τόσο δυνατή. Θὰ δημοσιευθοῦν.—*Μ. Βελούδην.* Μὰ βέβαια! Ἡ Καινούργια ἀγάπη εἶνε πάντοτε καλή.—*Θρασ. Μάγγερ.* Σᾶς θαυμάζομε γιὰ τὴν ὑπομονήν σας. Δυστυχῶς ὁ χῶρος μας δὲν ἐπαρκεῖ γιὰ νὰ τὴν φιλοξενήσῃ. Τὸ ἔργο σας πολὺ μεγάλο καὶ κουραστικὸ στὸ διάβασμα. Δοκιμάσατε ὅσο μπορεῖτε μικρότερα.—*Γ. Μαυρομούσακον.* Ἡ Ἐλβίρα θὰ περιμένῃ λίγο στὸ μοναστῆρι, ἕως ὅτου ἔρθει ἡ σειρά της. Ἂν εἶνε καὶ καλογριά, μὲ τὴν ἀράδα της θὰ πάῃ! —*Ἀ. Ἀλεξίου* Πεζὰ τραγοῦδια, μάλιστα πολὺ πεζά, δὲν δημοσιεύει ὁ «Παρνασσός». —*Φωτ. Σκούσαν.* Ἂν καὶ γράφετε καλά, καθὼς φαίνεται, σεὸ σοννέττο σας τὰ βλέπετε πολὺ σκοῦρα... Ὁμολογοῦμεν ὅτι δὲν καταλάβαμε γιὰ ποιὸν χαμὸ μιλᾶτε.—*Βασ. Ἄλιωρ.* Στείλτε μας ἄλλα μὲ ἀτλούστερη ἐκφρασι καὶ ἂς μὴν εἶνε καὶ...«Διαμάντια».—*Βασ. Μαλλάν.* Δὲν πρέπει νὰ παραπονεῖσθε. Καὶ οἱ [illegible] ἐκεῖ γιὰ τὸ δημοσιευθῆ ἀργότερο. —*Θ. Τσακιρίδην.* Τὰ ἔργα σας ἐνεκρίθησαν καὶ θὰ δημοσιευθοῦν μὲ τὴν σειράν των.

Ο ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ

ΑΝΤΙΟ..

Ι. Ἀντιο ἀγάπη μου· πρέπει νὰ σ' ἀφήσω. Ἐφ' ὅσον θὰ εἶσαι εὐτυχισμένη, δὲ θὰ μ' ἀκούσῃς νὰ γογγύσω· δὲν μπορῶ ὅμως νὰ μείνω τόσο κοντὰ σου γιατ' ἡ καρδιά μου θὰ ξαναπιανόταν σιὲς παληές της ἀίνοιδες.

ΙΙ. Θαρρεῦσα πὼς ὁ χρόνος..., πίστευα πὼς ἡ περηφάνεια, εἶχανε σβύσει μέσα μου τὴ φωτιὰ τῆς νειότης μου. Ἀγροοῦσα ὡ; τὴ μέρα ποὺ κάθησα κοντά σου ὅτι εἶποτα δὲν εἶχε ἀλλάξει μέσ' τὴν καρδιά μου, εἶποτα ἐκτὸς ἀπ' τὴν ἐλπίδα.....

ΙΙΙ. Ἠούχασα: καὶ ὅμως ξαναθυμᾶμαι τὸν καιρὸ ποὺ ἡ καρδιά μου εἶχε σπαραχτῆ ἀπ' τὲς ματιές σου· μὰ νά, συγκινοῦμαι, πονῶ..τώρα. Ἴσως. Ἐγκλημάτισα. Σὲ εἶδα καὶ δὲν ἔδειξα καμμιὰ συγκίνησι.

ΙΙΙΙ. Σὲ εἶδα νὰ καρφώνῃς τὸ βλέμμα σου στὸ πρόσωπό μου· ἀλλὰ δὲ μπόρεσες νὰ διαβάσῃς αὐτὸ καμμιὰ ταραχή: τὸ μόνο αἴσημα ποὺ θὰ μποροῦσες ν' ἀναλύσῃς, ἦταν ἡ ἤρεμη σκυθρωπότητα τῆς ἀπελπισίας.

V. Ἀντιο! Ἀντιο! Τὸ ὄνειρο τῆς νειότης μου πρέπει νὰ σβύσῃ γιὰ πάντα ἀπ' τὲς ἀναμνήσεις μου... Ἀλλοίμονο... ποῦ βρίσκεται τὸ μυθικὸ νερὸ τῆς λήθης; "Ἀχ! ἄφρονη καρδιὰ ἠούχασε ἡ...σπάσε!...

Τ. Τ. 928 *Θλιμμένο Χαμόγελο*

—Μά....

—Τί τρέχει Λίζα, παιδί μου, ὀκούσθηκε ἡ φωνὴ τοῦ μπαμπᾶ ἀπ' τὸ κεφαλόσκαλο.

—Ὁ κύριος ἔκανε λάθος· ζητάει κάποια οἰκογένεια, ἄλλα....δὲν τὴν ξέρω.

—Ποιὸν ζητᾶτε κύριε;

—Τὸν κ. Πατρινόπουλο.

—Τὸν κύριο Πατρινόπουλο; ἐγὼ εἶμαι.

—Εἶμαι ἀνεψιός σας ἀπὸ τὴ Σμύρνη.

—Ὁ Γιῶργος! Ἀνεψιέ μου! Τί κάνεις παιδί μου; καὶ τὸν ἀγκάλιασε.

—Τὸν ξαδερφούλη μου!

—Τὴν ξαδερφοῦλα μου!

Καὶ στὸ ἀγκάλιασμά τους πάνω, ἀγριοκυτταχθήκανε τα.....νεογνώριστα ξαδέρφια.

Κώστας Νιόβης

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ & ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

LUCIE PAUL MARGUERITE

ΑΝΑΚΩΧΗ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ἐπίστευαν ὅτι δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ ὑπερφέρουν αὐτὸ τὸ χωρισμό.

—Ἕξη ἑβδομάδες! Σκέψου λοιπόν! Δὲν μπορῶ νὰ ὑπομείνω!

Ἡ Μίκα καὶ ὁ Πῶλ ἀγαπιῶνται μὲ πάθος, ὁ ὁποῖος τοὺς κάνει νὰ ὑποφέρουν ἀπὸ τὸ χωρισμό. Πρωταγωνιστὲς εἶναι καὶ οἱ δύο παντρεμένοι κι' ἔτσι ὁ ἔνοχος ἔρως των γίνεται πειὸ θελκτικός. Μὲ μιὰ ἐξοιρετικὴ εὔνοια τῆς τύχης, ἐπέρασαν τέσσερις βραδυὲς μαζύ. Ποῦ; Δὲν ἔχει σημασία. Στὸ ξενοδοχεῖο φάνηκαν προφυλακτικοί. Ἡ Μίκα πέρασε γιὰ γυναῖκα τοῦ Πῶλ, ὁ ὁποῖος ὑπέγραψε γι' αὐτὴν στὸ μεγάλο βιβλίο τοῦ ξενοδόχου. Ἄφησαν τὸ Παρίσι τὴν ἴδια μέρα μὲ ἀντίθετη διεύθυνσι ὁ καθένας. Ὁ Πῶλ συνόδευσε τὴν Μίκα στὸ σταθμό, μὲ βαρειὰ καρδιά.

—Θὰ μοῦ γράψῃς, ἀγαπημένε μου!

—Κάθε μέρα γλυκειά μου.

—Πόσο θὰ σεπνοχωριέμαι στὸ σπίτι μου.

—Ἐγὼ δὲν θὰ βρίσκω καμμιὰ διασκέδασι μὲ τοὺς φίλους μου.

—Τιθύλιχιστον δὲν θὰ μὲ ἀπατήσῃς.

—Θὰ ἦταν δύσκολο στὴν ἔρημη ἐκείνη γονία.

Τὸ τραῖνο κουνιέται. Δίνουν ἕνα φιλὶ καὶ Μίκα μένει στὸν ἐξώστη τοῦ βαγονιοῦ, ὅσο ποὺ διακρίνει τὸν Πῶλ στὸ ἀπόστερνο.

Ὕστερα πηγαίνει στὴ θέσι της. Βγάζει ἕνα βιβλίο, ἀνοίγει ἕνα κουτὶ μὲ γλυκά. Εἶναι κουρασμένη—αὐτὸ τὸ ἐννοοῦν ὅλοι—ἡ μικρὴ αὐτὴ διαμονή της στὴν ἐξοχὴ θὰ τὴν ξεκουράσῃ: Ἡ Παρισινὴ ζωὴ μὲ ὅλες τὶς κοῦρσες της τὶς βίζιτες καὶ τὶς ἀγγαρεῖες εἶναι κουραστική, κ.' ὅταν στὸ πρόγραμμα αὐτὸ προστίθεται καὶ ὁ ἔρως....

Ζωηρὲς ἀναμνήσεις τὴν κυριεύουν. Φοβᾶται μήπως ὁ κύριος ποὺ κάθεται ἀπέναντί της καταλάβῃ τὴν ἀντανάκλασι τους στὸ πρόσωπό της, καὶ γι' αὐτὸ βυθίζεται στὸ βιβλίο της.

Δὲν εἶνε λυπημένη γιὰ ἐ αἰσθάνεται πῶς τὴν ἀγαποῦν. Θὰ ξεναβρεθοῦν εὐτυχισμένα, φλογισμένοι περισσότερο ἀπὸ τὸ χωρισμό. Δὲν θὰ πάῃ νὰ τὸν σκέπτεται. Ὅταν ἡ φίλη της, ἀνησυχῶντας γιὰ τὴν τόση σιωπή της θὰ τὴν ρωτήσῃ, σταματῶντας τὸ κέντημά της: «Μὰ τί σκέπτεσαι, Μίκα;» Αὐτὴ θὰ ἀπαντήσῃ: «Τίποτα» καὶ θὰ κοκκινήσῃ. Μ' αὐτὸ δὲν γελιέται ποτὲ κανείς.

Ἡ Μίκα ἂν καὶ περίμενε πὼς θὰ στενοχωριότανε στὴν ἐξοχή, νοιώθει τώρα πὼς βρίσκεται πολὺ εὐχαριστημένη στὸ ὡραῖο παλιὸ σπίτι, ὅπου εἶ ἄνθωποι καὶ τὰ ζῷα τὴν ὑποδέχονται. Καὶ ὅλα τὴ μαγεύουν, ὅλα τῆς κινοῦν τὸ ἐνδιαφέρον. Τὸ πλούσιο τῶν βουνῶν κρατάει τὴ μετιά της γιὰ πολλὴν ὥρα. Ἀκουμπάει στὸ παράθυρο, ὄχι ὅμως γιὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὸ διανομέα τοῦ Ταχυδρομείου. Τὰ γατάκια παίζουν στὴν ταράτσα, οἱ γελάδες περνοῦν γιὰ τὸ λιβάδι, ἡ Ξανθοῦλα περπατάει στὸ τέλος τοῦ κοπαδιοῦ. Ἕνα μοσχαρόκι ἀκούγεται νὰ μούγκρίζῃ.

Οἱ μόττες τῆς φαίνονται πολὺ διασκεδαστικές. Τὸ πρωὶ ἡ Μίκα διασκεδάζει ρίχνοντάς τους σπόρους ἀπὸ πεπόνι, καὶ εἶνε πάντα οἱ ἴδιες ποὺ τσιμποῦν τὴ λεία καὶ φεύγουν καταδιωκόμενες ἀπὸ τὶς ἄλλες ποὺ δυσαρεστήθηκαν.

Ὅταν διψάῃ, ἡ Μίκα κατεβαίνει στὸ περιβόλι καὶ κόβει ἕνα μῆλο. Ὅταν ἡ ζέσι ἡ φλογίζει τὸ δέρμα, ἡ Μίκα ξαπλώνεται στὴν κρεμαστὴ κούνια της καὶ κοιμᾶται μὲ τὸ τραγοῦδι τῶν τζιτζίκων.

Ἔτσι ἡ Μίκα δὲν στενοχωριέται καθόλου. Μόλις βρίσκει καιρὸ νὰ ἀπαντήσῃ στὰ γράμματα τοῦ Πῶλ, ἂν καὶ αὐτὸς δὲν τῆς γράφει καθημέρα.

Μήπως δὲν νοιώθει κι' αὐτὸς τὴ νάρκη τοῦ καλοκαιριοῦ ποὺ φέρνει ἕνα ἀναγκαῖο ξεκουρασμα; Στὴν ἀρχὴ, ἀπὸ ντροπὴ καὶ πιστεύοντας πὼς εὐχαριστεῖ τὴ Μίκα, ἔγραφε ὅτι «στενοχωριέται πολύ», τώρα μὲ εἰλικρίνεια ὁμολογεῖ ὅτι «μόλις προφτάνει» νὰ γράψῃ, τόσο εἶνε μαγέμένος ἀπὸ τὴν ἐξοχή του. Μόλις ξυπνήσει τὴν αὐγή, ἀνεβαίνει στὸ μικρὸ δάσος, ἀκούει τὸ τραγοῦδι τῶν πουλιῶν καὶ βλέπει τὸν ἥλιο ποὺ ἀνατέλλει. Σκοτώνει τὴν ὥρα του, ὀνειρεύεται. Εἶνε εὐτυχισμένος χωρὶς τὴ Μίκα.

Δὲν θὰ ἀγαπῶνται πιά;... Ἀρχίζουν νάνησυχοῦν.

Ἂς μείνουν ὅμως βέβαιοι. Ὁ ἔρωτας δὲν ἔφυγε ἀπ' τὴν καρδιά τους, ἀλλὰ κοιμᾶται. Τὸ φθινόπωρο θὰ ξυπνήσῃ. Καὶ μέσα στὴ συνεθισμένη ζωὴ τῆς πόλεως ποὺ θὰ ξαναγχίσουν, μὲ τὰ ἀνήσυχα καὶ ἀνυπόμονα ρουνταβοῦ τους καὶ τὶς γλυκὲς φροντίδες τῆς ἡμέρας, οἱ δυὸ ἐρωτευμένοι θὰ νοσταλγήσουν ἴσως τὴ γλυκειὰ ἐκείνη ἐρωτικὴ ἀνακωχή, τὸ καλοκαίρι.... (Μετάφρ. *Νόνη Ἀρβ.*)

ΜΟΥΓΓΑ ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ

ΕΛΛΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Καὶ μιὰ μέρα, σ' ἕνα φιλικὸ γλέντι, ἀπὸ γερὸ πιοτό, σηκώθηκε μὲ τὸ ποτῆρι στὸ χέρι, τὰ μάτια του πήγανε μιὰ ἀγοια ἔκφρασι, ποὺ [illegible] πρώτη φορὰ τὸν βλέπανε σ' αὐτὴ τὴ θέσι, καὶ ὅλοι περίεργοι πολύ, καὶ ἀπὸ κάποιο ἔνοχο φόβο μήπως ἀφῶ ο, αὐτὸς ἐκρούσανε τὸ ποτῆρι, τὸ ἔδειξε καὶ μὲ μιὰ λύσσα, πεῦχε πόνο, ἐκδίκησι, μῖσος, εἶπε.

—Παιδιά, πολὺ κιαρὸ ζητῶ σ' αὐτὸ τὸ ποτῆρι νὰ ξεχάσω, εὐχηθῆτε μου καὶ σεῖς...»

Καὶ τῶτιε, τῶτιε λαιμαργα, μὲ τόση βία, σὰν νὰ ἤθελε νὰ σβύσῃ μιὰ φωτιά, ποὺ πεῦ ρισσότερο ἄνοβε μεσα του καὶ κάθησε, στὴν καρέκλα τρέμοντας ὁλόκληρος. Ἡ παρέα του ἄλλοι τὸν κύτταξαν ἀκόμα, κι' ἄλλοι ἤθελαν νὰ τὸν παρηγορήσουνε· ἕνας τόλμησε καὶ τοῦτε...

—Μὰ τί ἔχεις; Πολὺ καιρὸ σὲ βλέπουμε ἔτσι;

Δὲν μίλησε· ἀργὰ ἀργὰ σήκωσε τὸ κεφάλι του, καὶ κύτταξε τὸν φίλο τῆς παρέας μένα μάτι θυλό, καὶ μένα πρόσωπο γιομάτο πόνο, θλίψη. Ὅλη του ἡ ἔκφρασις ἔδειχνε τὸ πόνο του, καὶ τὸ μεγάλο του αἴσθημα. Δὲν μίλησε μὰ ἡ ἔκφρασίς του ἔλεγε πολλά.

—Ἀγαπῶ, δὲν μ' ἀγαπεῦν.

—Ζητῶ τὴν λήθη, δός μου την ἐσὺ ἂν μπορῆς.

Βουβοὶ ὅλη ἡ παρέα, ἐσήκωσαν τὰ ποτήρια τους νὰ πιοῦν σὰν νἄθελαν νὰ τὸν εὐχηθοῦν, σὰν νὰ τοῦδιναν θάρρος καὶ παρηγοριὰ στὸν πόνο του, βουβὸς κι' αὐτὸς τρώβηξε τὸ ποτηράκι του, σὰν νὰ εὐχαριστοῦσε τὴν παρέα, γιὰ τὴν μεγάλη τοῦς καρδιά...

Σὲ λίγο σηκώθηκαν ὅλοι καὶ φύγανε, χωρὶς λέξι, νὰ ἀντολλάξουν, ἀπεχειρέτησαν τὸν φίλον τους καὶ φύγανε.

III

Ἔτσι περνοῦσε ὁ καιρός του, μόνος ἔρημος, κι' αὐτὴ γλεντοῦσε τὴν ζωή της μὲ τὸν ἀγαπημένο της.

Ὅσοι ἤξεραν τὴν κρυφὴ ἀγάπη του, κι' ὅσοι τοὺς εἶχαν δῆ ἄλλοτε πάντοτε μαζὺ μέχρι τὴν βαθειὰ νύχτα τώρα ποὺ τὸν ἔβλεπαν μόνο, τὸν σταματοῦσαν στὸν δρόμο του καὶ τοῦλεγαν.

—Εἶδες τὴν Ἔλλη; μοῦ μὲ τὸν Νῖκο τρέχει ἐδῶ κ' ἐκεῖ...

Ἄλλοι πάλι τοῦλεγαν.

—Πῶς ἔτσι; ἡ Ἔλλη ποτὲ δὲν ἔννοιωσε ἐσένα;...

Μὰ οἱ περισσότεροι, ἐκεῖνοι ποὺ ζηλεῦουν κάθε ὡραῖο καὶ εὐγενικό, τοῦλεγαν.

—Εἶδες πῶς ἔγεινε ἡ Ἔλλη; κύτταξε νὰ τὴν ξεχάσῃς, νὰ τὴν ἀησμονήσῃς, αὐτὴ δὲν εἶναι γιὰ σένα.

"Ολ' αὐτὸ τοῦ ἔκαναν μεγάλο κακό, ἀπεφάσισε νὰ τῆς γράψῃ.

Ἔλλη μου,

...Σοῦ γράφω Ἔλλη μου, γιατί ποτὲ μου δὲν θὰ τολμοῦσα μπροστά σου νὰ πῶ αὐτὰ ποὺ τώρα σοῦ θὰ διαβάζῃς.

Μέσα σ' ἕνα ὄνειρο χιλιοπλασμένο καὶ χιλιοευλογημένο, ποὺ τώρα πλάσει ἕνα καλοκαῖρι, ἤρθε ἕνας ἀνάνδρος νὰ μοῦ σβύσῃ. Πόσο ὑπέφερα, πόσο ἐπόνεσα. Ὅσο φανταζόμουνα πὼς αὐτὸς μποροῦσε νὰ στέκεται πλάι σου νὰ κρατῇ τὸ χέρι σου, τὸ μπράτσο νὰ σὲ νοιώθῃ δίπλα του, καὶ ἕτσι νὰ σὲ πετάξῃ σὰν σκουπίδι, μοῦχτόνανε τρέλλα. Τὸ μαστοῦιό μου ἤτανε μεγάλο, κάθε μέρα ποὺ δὲν σὲ βλέπα, τόσο ὁ πόνος μου γινότανε πειὸ τρανός. Καὶ σὰν νὰ μὴν ἔφταναν αὐτά, εἶχα τοὺς καλοθελητὲς τοὺς καλοὺς φίλους (!) ποὺ μ' εὑρισκαν στὸ δρόμο, μέρα-νύχτα, καὶ σὲ κατηγοροῦσαν, σὲ ἔβριζαν, καὶ ἐλεεινολογοῦσαν, χωρὶς νὰ νοιώθουν πὼς ἀντιμετοῦ τοὺς βρισκότανε κάποια ψυχή, ἕνας πόνος, π' αὐτοὶ οὔτε μποροῦσαν νὰ νοιώσουν, (Ἀκολουθεῖ)

ΤΗΣ Δίδος ΜΙΜΙ Κ.

ΚΟΡΙΤΣΙΣΤΙΚΕΣ ΑΓΑΠΕΣ

16 (Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὅταν ἡ Μαίρη ἔλαβε τὸ γράμμα τοῦ Γιώργου, ποὺ δυστυχῶς ἦταν καὶ τὸ τελευταῖο, ἄρχισε νὰ κλαίῃ.

ΡΕΑΛΙΣΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΤΟ ΚΤΗΝΟΣ

Μιά παρέα πού τήν ἀποτελούσανε νέες καὶ νέοι μαζύ, γλεντοῦσε στὴν παραλιακὴ μπύρα, τὴν κατάμεστη ἀπὸ κόσμο ποὺ ἀδιαφορεῖ γιὰ ὅτι γίνεται γύρω του. Αἴζνης ἡ συζήτησις διακόπτηκε καὶ τὴν διεδέχθη ἡ περιέργεια. Μία δεσποινὶς ἀπ' τὴν παρέα σηκώθηκε ἀπότομα χωρὶς καμμιὰ προειδοποίησι, καὶ σὰν κάτι νὰ διαισθάνθηκε μέσα της, προχώρησε ἀφηρημένη καὶ ἀφοῦ πέρασε μέσα ἀπὸ πολλὰ τραπέζια, ἤρθε καὶ στάθηκε μπροὸς στὴ μαρμάρινη σκάλα τῆς μπύρας. Στάθηκε λίγο, κύτταξε μ' ἕνα ἀνήσυχο βλέμμα πίσω της, καὶ μὲ μιὰ προσοχὴ ἀδιαφορία ἄρχισε ν' ἀνεβαίνῃ βιαστικὰ τὶς σκάλες.

Σὲ λίγο βρισκότανε στὸ πίσω μέρος τῆς μπύρας. Πέρνοντας τὸν ψηλὸ τοῖχο ποὺ χώριζε τὸ μέσα ἀπ' τὸ ἔξω διαμέρισμα, ἔφθασε μπροὸς στὸ σταθμὸ τῶν αὐτοκινήτων. Ἐκεῖ σταμάτησε. Κύτταξε τριγύρω της καὶ μ' ἕνα ἀπότομο κίνημα ἔτρεξε καὶ χαιρέτησε κάποιον.

—Γιατί κάθεσαι ἐδῶ καὶ δὲν ἔρχεσαι κάτω; τοῦ εἶπε διστακτικά.

—Δὲν μ' ἐνθουσιάζει ἡ παρέα σου. Στὸ εἶπα καὶ ἄλλοτε, τῆς ἀπήντησε ξερὰ ὁ ἄγνωστος μὲ τὰ λινὰ παπούτσια καὶ τ' ἀκανόνιστο πανταλόνι.

—Καλά· μὰ ποῦ θὰ σὲ βρῶ! θέλω νὰ σοῦ μιλήσω. Φασαρίες. Πήγανε κι' εἶπανε στὴ μαμά μου πῶς εἶμαι ἐρωμένη σου, καὶ πολλὰ ἄλλα. Πές μου λοιπὸν ποῦ θὰ σὲ βρῶ.

—Ποῦ ἄλλοῦ! στὸ καφφενεῖο ποὺ μὲ βρίσκεις πάντα! Σὲ βλέπω ὅμως ποὺ βιάζεσαι νὰ φύγῃς. Μήπως σοῦ εἶμαι ἐνοχλητικός;

—Ὄχι! μὰ σήμερα σὲ φοβᾶμαι περισσότερο ἀπ' τὴς ἄλλες φορές. Εἶσαι πολὺ ἄσχημος. Γιατὶ ἐὲν ξυρίστηκες;

—Ἐπειδὴ ἤθελα νὰ σὲ ἰδῶ πρῶτα.

—Νὰ μὲ τρομάξῃς, ἤθελες νὰ μοῦ πῇς.

Καὶ ἀπλώνοντας τὸ χέρι τοῦ κ' ἀκούμπησε πάνω στὸ μάγουλό του, τὸ γεμάτο ἀπὸ μαῦρες τρίχες.

—...Καλά! θαρθῶ! κύτταξε ὅμως νάνοίγῃς καὶ λίγο τὸ στόμα σου!

Αὐτὴ τὴ στιγμὴ στὴ γωνία φάνηκε μιὰ φίλη της ποὺ τὴν εἶχε παρακολουθήσει ἀπὸ περιέργεια.

—Πήγαινε! ἡ Καίτη σὲ γνωρίζει καὶ δὲ θέλω νὰ ψυχραντῶ μ' αὐτούς. Εἶνε ὅλοι οἰκογενειακοὶ μου φίλοι.

—Κολοκύθια!

Κι' ἔφυγε, βγάζοντας συνάμα νευρικὰ ἕνα τσιγάρο ἀπ' τὴ τσέπη του ποὺ τὸ εἶχε ρι-μένο.

*

—"Ελλη! γιατί αὐτὸ τὸ ἀπρόοπτο; ἔφυγες ὅλως ξαφνικὰ χωρὶς νὰ μᾶς πῇς τίποτα. Ἂς εἶνε! πάντα εἶσαι ἡ ἴδια. Ὁ κύριος Κώστας δὲν θέλει νὰ σοῦ ξαναμιλήσῃ. Τοῦ κακοφάνηκε πολὺ αὐτό. Ἐξ ἄλλου δὲν μοῦ λὲς τί βρίσκεις σ' αὐτὸν τὸν μισάνθρωπο;

—Τίποτα· ἀπλούστατα τὸν συμπαθῶ, γιατὶ μοῦ εἶνε ἀρεστός. Κάποτε κοὶ σὲ σένα μοῦ φαίνεται ἦταν ἀρεστός.

—Σῶπα! δὲν θέλω νὰ μοῦ ἀναφέρῃς αὐτὸ τὸ ὄνομα. Γιὰ μένα αὐτὸς δὲν εἶνε ἄνθρωπος· εἶνε ἕνα κτῆνος!

—Καίτη! ἄκουσε νὰ σοῦ μιλήσω! Ἐμεῖς εἶμαστε κορίτσια καὶ κάθε μία ἔχει καὶ τὰ δικά της μυστικά. Δὲ θέλω νὰ σοῦ ἐπαναφέρω στὴ μνήμη σου γεγονότα ποὺ ἴσως σοῦ φέρουν τρέλλα. Τὰ ξέρω ὅλα! Ἀμάρτησες, καὶ γιαὐτὸ τὸν βρίζεις κτῆνος! Μὰ δὲν εἶνε! ὄχι! Μὴ φοβᾶσαι τίποτα γιὰ μένα. Εἶμαι ὁ θεός του. Μὲ σέβεται, γιατὶ τὸν ταπείνωσα μὲ τὸ γόητρον τοῦ ἐρωτός μου. Τὸ χέρι του τρέμει σπάγγισμά μου, ἀκριβῶς ἐπειδὴ δὲν εἶνε κτῆνος. Ἴσως νὰ ἦταν....τότε!

—Εἶσαι βλάκας! σὲ ποτίζει μὲ ναρκωτικό, κι' ὕστερα σὲ κυβερνᾷ. Ξέρω τὴ φιλτροῦκά του. Σὰν θυμᾶμαι αὐτὸ τὸ χέρι, τὸ γεμάτο ἀπὸ νεῦρα ποὺ μοιάζανε σὰν σαῦρες π' ἀνασηκώνονται... Μοῦ ἔσφιξε τὸ λαιμὸ σὰν Σατανᾶς καὶ μὲ ..... σὰν Ἰούδας. Κι' ὕστερα ....κι' ὕστερα, γελοῦσε. Ἔσπασε τὰ ποτήρια μὲ τὴ σαμπάνια, καὶ μὲ κύτταζε μ' ἕνα κτηνώδες βλέμμα σὰν νὰ μοῦ ἔλεγε εἰρωνικά: «Ἐ! κορίτσι μου, τί νὰ κάνῃς! αὐτὰ ἔχει ὁ κόσμος!»

—Δὲν εἶνε γι' αὐτὸ Καίτη! τὸν ἀγαπᾷς! καὶ γι' αὐτὸ τὸν ἀποκαλεῖς «κτῆνος». Τὸν ἀγαπᾷς! τὸ λένε τὰ μάτια! ἤθελες νὰ σὲ ξανασφίξῃ σὰν Σατανᾶς, καὶ νὰ σὲ.....φιλήσῃ

—Ὄχι!

—....σὰν Ἰούδας! Τὸ μούδιασμα τῶν χειλιῶν σου σοῦ μένει ἀκόμα. Νὰ κατ' τρέμουνε.

—Ἂς τ' ἀφήσουμε Ἔλλη αὐτά! τώρα δὲν εἶνε ὥρα γιὰ βλακεῖες.

Κι' ἀφοῦ διέκοψαν τὴ συζήτησι ποὺ τῆς ἐψύχρανε καὶ τῆς δύο, κατέβηκαν τῆς μαρμάρινες σκάλες καὶ σὲ λίγα λεπτὰ βρισκόντουσαν μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους.

—Ἐλλήνισα! πάλι τὰ ἴδια! αὐτὸς πάλι ἐδῶ! τῆς εἶπε ὁ Κώστας μόλις ἐκάθησε.

—Τοῦ εἶπα νἀρθῇ νὰ καθήσῃ κι' αὐτὸς δὲν ἤθελε, ἀπήντησε κυνικώτατα ἡ Ἔλλη.

—Στὸ διάβολο! ἀκούστηκε μιὰ ξεραχνιὰ φωνή. Ἦταν ἡ φωνὴ τοῦ θαυμαστοῦ της.

Τὰ μάτια τῆς Ἔλλης ἄστραψαν σὰν ράδιο, ἔτοιμα νὰ δακρύσουν. Σηκώθηκε βεβιασμένα καὶ χωρὶς νὰ χαιρετήσῃ κανένα ἀπομακρύνθηκε μ' ἕνα βῆμα ἀργαλκό.

—Γι' αὐτὸ τὸ κτῆνος!, τὸν μισάνθρωπο! σκεφτότανε στὸν ἀνηφορικὸ δρόμο πεῦζε πάρεις γιὰ νὰ φθάσῃ σπίτι της. Δὲν μποροῦ νὰ καταλάβω γιατὶ τὸν μισοῦν. Ἴσως γιατὶ κάποτε τὸν ἠγάπησαν, καὶ θέλουν τώρα νὰ βροῦν διέξοδο στὴν ἀόριστη ζήλεια ποὺ τοὺς κατέχει ὅλους. Ἡ κτηνωδία ἐπέδρασε στὴ ψυχή τους. Χαί χαί χαί Ἡ ἀνηθικότης θέλει νὰ κτυπήσῃ τὴν ἀνηθικότητα.

Κι' ἐξηκολούθησε τὸ δρόμο της μὲ γέλοια νευρικά, ποὺ φανέρωναν ἐπιπολαιότητα.

*

Τὸ βράδυ βῆκε τὴν Ἔλλη καθισμένη σὲ μιὰ καρέκλα ἔξω, στὸν ἐξώστη τοῦ σπιτιοῦ της, διοβάζοντας ξανὰ παιδικὰ της ἐρωτικὰ γράμματα. Γιὰ μια στιγμὴ ἀπέσυρε τὸ βλέμμα της ἀπ' τὴν ἀνάγνωσι καὶ τὸ ἔρριξε στὸ σκοτεινὸ ὁρίζοντα τῆς θάλασσας.

—Τί ἀναμνήσεις! τί παρδαστικὲς χαρὲς καὶ λύπες! Εἶμαι ἐτοσι δύο ἐτῶν, καὶ δὲν συνήντησα τίποτε ἄλλο παρὰ μόνο τὴν κακία. Φίλες! τί ἀηδία! Πάντα τρέχαμε μαζὺ σὲ θέατρα, σὲ κινηματογράφους, καὶ κανάμε κόρτε μὲ ἐπιβλαβεῖς ἐνίοτε συνέπειες. Κάθε πρωὶ ἐρχόντουσαν καὶ μὲ πέρνανε ἀπ' τὸ κρεββάτι καὶ μ' ἀναγκαζάνε νὰ τρέχω μαζύ τους ὅλη τὴν ἡμέρα. Θέλανε νὰ πάνε σὲ θέατρο ἢ σὲ κινηματογράφο δωρεὰν, κ' ἔστελναν ἐμένα γιὰ νὰ παρακαλέσω τὸ διευθυντὴ νὰ μᾶς δώσῃ σημειώσεις. Μὲ κυνηγοῦσανε μόνο καὶ μόνο ἐπειδὴ ἤμουν ὡραία. Γιὰ νὰ τοὺς στολίζω τὴν παρέα. Μὲ ρίξανε στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου, κι' αὐτὲς ἀπελάμβανον τοὺς καρποὺς τῶν ἐπιτυχιῶν μου. Ἤμουνα φίλη τους! μὲ στέλνανε νὰ κανονίζω τοὺς ἐρωτάς των, καὶ μπλεκόμουνα ἐγὼ στὰ δίκτυα ἀνήξερα.

Μὰ.....

Αὐτός, αὐτὸ τὸ κτῆνος μοῦ ἐχάρισε τὸν ἐρωτα ἑνὸς ἀνθρώπου.

Πράγματι ὁ ἄγνωστος, ἄγνωστος ἀκόμα καὶ σ' αὐτή, τῆς ἔπιασε μιὰ μέρα τὸ χέρι καὶ τῆς εἶπε:

—Μὲ θυμᾶσαι; ἀν ὄχι, πρέπει νὰ θυμηθῇς ὅτι κάποτε σὲ σεβάσθηκα, γιατὶ.....Ἂς εἶνε· τώρα ἤθελα νὰ σὲ γνωρίσω.

Ἡ Ἔλλη ὅμως ὑποπτεύθηκε στὰ λόγια αὐτὰ τοῦ ἀγνώστου καὶ δὲν ἔδωσε προσοχὴ καθόλου.

—Ποῦ νὰ τὸν θυμᾶμαι;

Κι' ἔτρεξε νὰ βῇ τῆς φίλες της.

Ἀπὸ τότε πέρασε πολὺς καιρός. Τὰ φιλιὰ κι' ἡ ἀγκαλιὲς τῶν ἐρωστῶν τῶν...ἄλλων, τὴν ἔκαναν νὰ θυμηθῇ καλὰ τὰ λόγια αὐτοῦ τοῦ ἀγνώστου «ἂν ὄχι, πρέπει νὰ θυμηθῇς ὅτι κάποτε σὲ σεβάσθηκα».

—Μὲ σεβάσθηκε; ἕνας ἄνδρας; θεέ μου! ὅλος ὁ κόσμος ἐμένα μὲ κάνει ὅπως θέλει. Μιὰ γυναῖκα ἐγώ, μὲ μυαλὸ μικροσκοπικό, εἶνε δυνατὸν νὰ γεννήσω τὸν σεβασμό; Χά! χά! χά!

Ἔτρεξε νὰ τὸν βρῇ ἀπὸ περιέργεια. Ἔψαξε παντοῦ. Ὅπου ἐπὶ τέλους τὸν συνήντησε ἐκεῖ ποὺ δὲν τὸ φανταζότανε.

Μέσα σ' ἕνα καφφενεῖο. Ὄχι νὰ πίνῃ καφφέ. Ἀλλὰ νὰ σερβίρῃ. Πλησίασε τὸ κεφάλι τῆς στὴν τζαμένια πόρτα καὶ τὸν κύτταξε καλά. Τὰ βλέμματά των συνηντήθησαν.

(Συνέχεια στὸ προσεχὲς)

ΞΕΝΗ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΡΕΚΛΑΜΑ

ANDRIEN VÉLY

Ἡ ἁρμονία δὲν ἐβασίλευε εἰς τὸν οἶκον Μποὺρ καὶ Ρατατάμ, νεωτερισμῶν παντὸς εἴδους, ὑφασμάτων καὶ ἐπίπλων. Ὁ κ. Μποὺρ κατέκρινε ἀδιάκοπα τὰς ἐμπορικὰς ἐλλείψεις τοῦ κ. Ρατατάμ. Ὁ κ. Ρατατὰμ ἐξεφράζετο περιφρονητικῶς διὰ τὴν ἱκανότητα τοῦ κ. Μπούρ.

Φαίνεται ὅτι οἱ δύο συνέταιροι ἐζήλευαν μεταξύ τους καὶ δὲν ἔχαναν καμμία εὐκαιρία γιὰ νὰ ἐκδηλώσουν τὰ ἀντίθετα αἰσθήματα ποὺ ἔτρεφαν. Ἐκείνη τὴν ἡμέρα, ἔκτος τῶν ἄλλων, ὁ κ. Μποὺρ εἶπε στὸν κ. Ρατατάμ:

—Ἀ! νόστιμη κ' ἡ νέα σας ἰδέα!...

—Δὲν θἀρνήσουμε νὰ δοῦμε τί ἀξίζει, ἀπήντησε ὁ κ. Ρατατάμ.

—Εἶνε μιὰ τρύπα στὸ νερὸ ἤ, ἂν θέλετε, μιὰ φασαρία γιὰ ὄχι καὶ σπουδαῖα πράγματα.

—Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ ἔχω ἐντελῶς ἀντίθετη γνώμη.

—Ἐδῶ καὶ δεκαπέντε μέρες ἐκρύβατε μιὰ βιτρίνα μας πίσω ἀπὸ ἕνα φράχτη... Οἱ διαβάτες ρωτοῦν τί μπορεῖ νὰ ἐτοιμάζεται πίσω ἀπὸ τῆς σανίδες αὐτές...

—Εἶνε λοιπὸν καλὴ ρεκλάμα!...

—Θὰ ἦταν, πράγματι, καλὴ ρεκλάμα, ἂν μπορούσατε νὰ ἱκανοποιήσετε τὴν κ ἐνη περιέργεια... Ἀλλά, αὔριο, ὅταν θὰ σηκώσουν τὸ φράχτη, τί θὰ δείξετε στὸ πλῆθος;... Μία κρεβατοκάμαρα, μία σκέπη κρεβατοκάμαρα!... Δὲν εἶνε καὶ μεγάλο πρᾶμα...

—Εἶνε ἀρκετό... Ὑπολογίζω ὅτι θὰ ἔχω λαμπρὴ ἐπιτυχία, ἐκθέτοντας στὰ μάτια ὅλων καὶ στὸ δρόμο μάλιστα, ἀν μπορῶ νὰ πῶ, τὴν μοντέρνα κρεβατοκάμαρά μας, σιγουρισμένη ὅπως πρέπει, μὲ ὅλα τὰ ἐπιπλα βαλμένα στὴ θέσι τους.

—Στὸ δρόμο!... Ἀκριβῶς γι' αὐτὸ σᾶς κατηγορῶ!... Ἡ κάμαρά μας εἶνε στὸ δρόμο!... Τοὐλάχιστον ἂν τὴν ἐχώριζαν τζάμια!... Ἀλλὰ σεῖς εἴπατε κι' ἔβγαλαν τὰ τζάμια καὶ ὁ καθένας θὰ μποῦ νὰ μπαίνῃ στὸ μαγαζί μας, νὰ ἐγγίζῃ, νὰ λερώνῃ καὶ νὰ κατασκρέφῃ τὰ εἴδη ποὺ ἐκθέτουμε...

—Ἐδῶ ἀκριβῶς ἔγκειται ἡ πρωτοτυπία τῆς ἰδέας μου... Θέλω ὁ πελάτης νὰ βρίσκεται στὴν κάμαρά μας, σὰν νὰ ἦταν στὴ δική του... Ἔτσι ὑπολογίζω νὰ τὸν ἐλκύσω ὥστε ν' ἀγοράσῃ ὅλη τὴν παρόμοια ἐπίπλωσι... Τί σημασία ἔχουν μερικὰ πανιὰ καὶ μερικὰ παλιόξυλα, ὅταν οἱ παραγγελίες θὰ φθάνουν σωρηδόν;...

—Ἐδῶ εἶνε τὸ ζήτημα... Θὰ ἔλθουν μήπως σωρηδὸν οἱ παραγγελίες;...

—Ἂς δίνω ραντεβοῦ αὔριο τὸ πρωί, ὅταν θὰ σηκώσουν τὸ φράχτη.

—Θἄρθω στὸ ραντεβοῦ σας, γιατὶ θέλω νὰ δῶ τὴν ἀποτυχία σας...

—Θὰ δῆτε τὸν θρίαμβό μου...

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωί, συμπαγὲς πλῆθος συνωστίζετο μπροστὰ στὴν βιτρίνα ποὺ εἶχε ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὸ φράχτη ποὺ τὴν ἔκρυβε. Οἱ κ. κ. Μποὺρ καὶ Ρατατὰμ βρισκότανε μεταξὺ τῶν συγκεντρωθέντων περιέργων καὶ παρατηροῦσαν τὰς κινήσεις των καὶ κατεκρίνεναν τὰς ἐντυπώσεις των. Ὁ κ. Ρατατὰμ τὰ εἶχε καταφέρει πολὺ καλά. Ἡ πρότυπη κρεβατοκάμαρα ἦταν σιγουρισμένη μὲ τέλειο γοῦστο. Μιὰ ἔξοχη λαμπτὶτσα μπροὺντζινη, βαλμένη ἀπάνω στὸ τραπεζάκι, ἐσκόρπιζε στὰ ἔπιπλα καὶ τὰ σεντόνια ἕνα ἔλαφρὸ καὶ συγκεχυμένο φῶς ποὺ ἔκρυβε ὅλες τῆς λεπτομέρειες σὲνα σύνολο ἥμερφο καὶ ἁρμονικό.

Οἱ περίεργοι τὰ κύτταζαν ὅλα αὐτά, σιωπηλοὶ καὶ ἀκίνητοι. Ἂν καὶ ἡ κρεβατοκάμαρα ἦταν ἀνοιχτή, κανεὶς δὲν εἶχε τολμήσει ἀκομη νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰ ἐνδότερα. Καὶ ὁ κ. Μποὺρ ἔρριπτε ἐπὶ τοῦ κ. Ρατατὰμ ἕνα βλέμμα περιφρονητικῆς ὑπεριοχήσεως.

Ἔξαφνα, ἔγινε κάτι ἀπρόοπτο γιὰ ὅλους, ἀκόμη καὶ γι' αὐτὸν τὸν κ. Ρατατάμ. Τὸ σκέπασμα τοῦ κρεβατιοῦ ἀνασηκώθηκε ἀργά, καὶ φάνηκε κάτω ἀπ' τὰ σεντόνια ἕνα τσαλακωμένο κεφάλι, ὕστερα ἕνα πρόσωπο μὲ δυὸ μάτια ποὺ μισοάνοιγαν νυσταγμένα ἀκόμη.

Μονομιᾶς τὸ πλῆθος ξέσπασε σὲ ζωηρὲς ἐπιδοκιμασίες καὶ ἄρχισε νὰ μπαίνῃ στὸ ἐσωτερικὸ τῆς κρεβατοκάμαρας, καὶ ν' ἀπευθύνῃ ἐρωτήσεις στὸν ἄγθρωπο—γιατὶ ἄνθρωπος ἦταν—ποὺ εἶδε νὰ ξυπνᾷ:

ΠΕΣ ΜΟΥ, ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ!

—Πές μου, πές μου, ἀγάπη μου,
γιατί τόσο μ' ἀγαπᾷς;
τόση ἀγάπη μὲ σκοτώνει.
—Μήπως ξέρω, τί ρωτᾷς;
Ρώτα, ρώτα τὰ λουλούδια
γιατ' ἀνθίζουν τὸν Ἀπρίλη;
Πῶς τὸν Αὔγουστο μανρίζει
καὶ γλυκαίνει τὸ σταφύλι;

—Πές μου, πές μου, ἀγάπη μου,
γιατί πειὰ δὲ μ' ἀγαπᾷς;
Ἀχ! πολὺ δὲ σοῦχω πάει.
—Μήπως ξέρω, τί ρωτᾷς;
Ρώτα, ρώτα τὴν καρδιά μου
τὴν τρελλὴ ποὺ κυβερνᾷ.
Γιατί πέφτουνε τὰ φύλλα
τὸ χειμῶν' ἀπ' τὰ πλαριά;

ΚΑΛΥΔΙΟΣ ΜΑΡΚΙΝΑΣ

*

ΠΕΖΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΣΤ' ΑΚΡΟΓΙΑΛΙ

Σπάζουν ἁπαλὰ τὰ νύματα στῆς ὀχθες τ' ἀκρογιαλιοῦ, γλυκὰ τὲς φιλοῦνε καὶ ἀφρισμένα ἁπλώνονται ἀπάνω τους. Ἡ ἀργυρόχλωμες τοῦ φεγγαριοῦ ἀχτῖδες λούζονται στὴν ἀγαπημένη τους θάλασσα, κι' ἁπάνω σ' ἕνα βράχο τραγουδῶ πάλι μ' ἕναν ἄλλο σκοπὸ ποὺ δὲν θὰ τὸν ξεχάσω ποτέ.....

....Καινούργιο τραγοῦδι. Τὰ ρόδα μᾶς φαίναν καὶ οἱ μανεξέδες μὲ τὰ γεισεμιὰ μαδιῶνται γιὰ νὰ περάσουμε.

Ἂν ξαναπάω σ' ἀκρογιαλὶ θ' ἀκούσω τὰ νύματα νὰ τραγωδοῦν τὸ σκοπὸ τοῦ τραγουδιοῦ μου. Θὰ μοῦ τὸν ἔπλεψαν!!.....

«Γιννήθηκα, ἀγάπησα καὶ χάθηκα».

Πάτραι *Ἀμὼρ*

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΤΕ ΤΟ «ΚΤΗΝΟΣ»

—Ἀλιτόν, πατριώτη, ἦταν καλὰ τὴ νύχτα;

—Τί λὲς γιὰ τὰ σκεπάσματα;...

Ὁ κ. Ρατατὰμ μὲ ἀλλαγμένο πρόσωπο εἶπε στὸν κ. Μποὺρ μὲ ὑπόκωφο Φυσικά, σεῖς εἴχατε αὐτὴ τὴν ἰδέα!...

Ὁ κ. Μποὺρ ἀπήντησε:

—Δὲν χρειαζότανε ἄλλο γιὰ νὰ συμπληρωθῇ ἡ δική σας!...

Καὶ πλησιάζοντας τὸν φρεσκοξύπνητο ποὺ ἦταν ἀκόμα ξαπλωμένος μὲ τὰ ροῦχα του στὸ κρεβάτι:

—Ἔλα δῶ ἐσύ... θέλω νὰ σοῦ μιλήσω...

Τὸν ἔφερε στὸ γραφεῖο του, ἐνῷ οἱ παρευρισκόμενοι τραβηγμένοι ἀπὸ μιὰ ρεκλάμα τόσο προκτότυπη, περιτριγύριζαν τὸν κ. Ρατατάμ, ποὺ ἐδέχετο ἤδη μερικὲς παραγγελίες.

Ὁ κ. Μποὺρ ρώτησε αὐστηρὰ τὸν ἄνθρωπο:

—Τί ἔκανες στὸ κρεβάτι μας;...

—Σᾶς ἰκετεύω, μὴ μὲ στείλετε στὴ φυλακή!...

—Αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπ' τὴν ἀπάντησί σου... Τί γύρευες στὸ κρεβάτι μας;...

—Θὰ σᾶς τὸ πῶ... Εἶμαι ἕνας φτωχὸς καὶ κοιμᾶμαι τὴς περισσότερες φορὲς στὸ ξενοδοχεῖο τῶν ἀστέρων... Χτὲς τὴ νύχτα, ὁ καιρὸς ἀπειλοῦσε... Πήδηξα ἕνα φράχτη καὶ τρύπωσα μέσα... Μπᾶ, ἕνα κρεβάτι!... Καὶ τί κρεβάτι!... Μόλις ξαπλώθηκα μὲ πῆρε ὁ ὕπνος... Σᾶς παρακαλῶ, κύριε, δὲν θὰ μὲ στείλετε στὴ φυλακή;...

—Ὄχι, ὑπὸ ἕνα ὅρον...

—Ποῖον;...

—Θἄρχεσαι κάθε βράδυ νὰ κοιμᾶσαι στὸ ἴδιο κρεβάτι καὶ θὰ πέρνῃς πέντε φράγκα...

—Αὐτὸ εἶνε ὅλο;

—Ὄχι, εἶνε κι' ἄλλο ἕνα... Ἔχω ἕνα συνέταιρο... Ἂν σὲ ρωτήσῃ ἀπὸ τότε σὲ πῆρα, θὰ τοῦ πῆς ἀπὸ χτές...

—Ἄ, κάτι μυρίζομαι...Ζητάω δέκα φραγκα...

—Θὰ πέρνῃς δεκαπέντε.

(Μετάφρ. *NON*)

ΔΕΝ ΧΑΝΕΤ' Η ΕΛΛΑΣ!

"Οχι, δὲν χάνεται ἡ Ἑλλάς,
μαζὶ μὲ λίγους νάνους.
Στὰ παλληκάρια τὰ καλὰ
θωρῶ τοὺς κοπελάνους,
νὰ ροβολοῦν ἀπ' τὰ βουνὰ
κάτω στὶς πεδιάδες,
καὶ νὰ ξυπνοῦν στὰ στήθεια τους
τὶς πλειὸ σεμνὲς Ἑλλάδες.

ΣΠ. ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ

Ἱστορίες τοῦ Tallémant des Réaux

VENDETTA

Τὸ περασμένο καλοκαῖρι βρισκόμουνα στὸ Βενιφάτσιο τῆς γραφικιᾶς Κορσικῆς. Κάποιο βραδάκι, τὴν ὥρα ποὺ ὁ ἥλιος ἔδυε σὲ κύματα φωτός, ἄκουγα ἕνα γερο-ντάκι νὰ μοῦ διηγῆται μιὰ λησμονημένη ἱστορία.

«Στὸν καταραμένο τοῦτον τόπο, μοῦλεγε, δῶ καὶ κάμποσα χρόνια ζοῦσαν δύο εὐγενεῖς, ὁ δικηγόρος Τζοβάννο Τερέρα καὶ ὁ μοναδικὸς γιατροὺς τῆς χώρας μας Δὸν Κάρλο. Ἀπέραντη καὶ ἄδολη φιλία συνέδεε τοὺς δύο αὐτοὺς ἀνθρώπους. Ὅλοι τοὺς μακαρίζανε, θαυμάζοντας τὴν εὐτυχία ποὺ φώλιαζε στὰ σπίτια τους. Μὰ ξάφνου ἕνα σύγνεφο ρυτίδωσε γιὰ πάντα τὴν ὁμορφη γαλήνη τους. Οἱ δύο φίλοι γιὰ μιὰ ἀσήμαντη κτηματικὴ διαφορὰ φειλονεικήσανε, πάνω στὸ θυμό τους ὁρκισθήκανε νὰ ἐκδικηθοῦν.

Πέρασαν μαῦρα χρόνια ἀπὸ τότε. Ὁ Τζοβάννο μιὰ παγερὴ βραδυὰ τοῦ χειμῶνα, ἔπεσε ἀξάφνα ἄρρωστος βαρειά. Οἱ συγγενεῖς του νοιώσανε ἀπὸ τὴ δύσκολη ἀνάσσα του, πῶς γοήγορα θὰ βρίσκουνταν στὰ χέρια τοῦ ἀδυσώπητου χάρου, γι' αὐτὸ ἀποτανθήκανε ἀμέσως στὸ μοναδικὸ τότε γιατρὸ τῆς χώρας μας, τὸν Δὸν Κάρλο, τὸν παρακάλεσαν μάλιστα μὲ δάκρυα στὰ μάτια νὰ καταβάλῃ κάθε δυνατὴ προσπάθεια γιὰ νὰ σώσῃ τὸν Τερέρα. Ὁ γιατρὸς τοὺς ἄκουσε προσεχτικά, τους ἔδωσε κουράγιο μὲ μύριες ὅσες ὑποσχέσεις κι' ὕστερα μπῆκε στὸ δωμάτιο τἀρρώστου μόνος. Ξαπλωμένος στὸ κρεβάτι ὁ παλιὸς του φίλος χαροπάλευε, τὰ χέρια του προσπαθούσανε νὰ διώξουν κάτι, ἴσως τὸ κακὸ στοιχειό, τὸ θάνατο ποὺ τὸν βασάνιζε, τὰ χλωμὰ κι' ἀρρωστημένα του χείλη προφέρανε ἀκατάληπτες λέξεις. Ὁ Δὸν Κάρλο τὸν κύτταξε γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀφηρημένος, μὰ ἔπειτα τὰ μάτια του ἀστράψανε. Μέσ' στὸ νοῦ του κάποια ἰδέα στριφογύριζε. Προχώρησε ἀμέσως γοήγορα πρὸς τὸ κρεβάτι, ἔπιασε μὲ τὰ χέρια του τὸ λαιμὸ τοῦ ἐτοιμοθάνατου καὶ τὸν ἔσφιξε τρελλὰ μὲ μιὰ ἀνείπωτη μανία· ἔπειτα τὸν ἄφισε. Τὸ σῶμα τοῦ ἀρρώστου τότε γλύστρησε σιγά, σιγὰ ἀπ' τὴ σφιγκτὴ ταγάλια κι' ἔπεσε στὸ πάτωμα μὲ κοότο. Ὁ Τζοβάννο Τερέρα ἦταν νεκρός. Ὁ Δὸν Κάρλο εἶχ' ἐκδικηθῆ, ἔπνεῖε τὸν ἐχθρό του μὲ τὸ λυσασμένο σφίξιμο. Ἤσυχος πιὰ ὁ φονηᾶς, ἔγραψε βιαστικὰ σ' ἕνα χαρτάκι τὴ λέξι VENDETTA, κι' ἔφυγε. Τὸ χαρτάκι αὐτὸ τῶβρηκ' ἀργότερα στὸ πτῶμα τοῦ δυστυχισμένου θύματος, τοῦ φτωχοῦ...πατέρα μου!

Τὸ σκοτάδι σιγά, σιγὰ μεγάλωνε. Στὸν οὐρανὸ ψιλὰ τ' ἀστέρια λαμπυρίζανε. Ἡ συγκίνησ' εἶχε πνίξει τὴ λαλιὰ τοῦ γέρου, δὲν ἀκούγονταν πιά, παρὰ τὸ ρυθμικὸ μουρμούρισμα τῆς γαλάξιας θάλασσας, π' ἀπλώνουνταν μπροστά μας. *Τηλέμαχος Δ. Γάριος*

*

ΜΙΚΡΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Οἱ ἔμορφες γυναῖκες πεθαίνουν δυὸ φορές.

Φοντενέλλ

Ἡ μεγαλύτερη πλάνη τοῦ ἀνθρώπου εἶνε νὰ πιστεύῃ ὅτι ὁ καιρὸς περνάει. Ὁ καιρὸς εἶνε σὰν τὴν ἀκρογιαλιά: περνοῦμε ἐμεῖς καὶ φαίνεται πὼς αὐτὸς δ.αβαίνει. *Ριβαρὸν*

Πολὺ λίγες γυναῖκες εἶνε τόσο τέλειες, ὥστε νὰ ἐμποδίσουν τὸν ἄνδρα τους νὰ μετανοῇ τοὐλάχιστον μιὰ φορὰ τὴν ἡμέρα, γιατὶ ἔχει γυναῖκα, ἢ νὰ βρίσκῃ εὐτυχεῖς ἐκείνους ποὺ δὲν ἔχουν καθόλου.

Λὰ Μπριγυὲρ

Οἱ γέροι ἀρέσκονται νὰ δίνουν καλὲς συμβουλὲς γιὰ νὰ παρηγοροῦνται ποὺ δὲν μποροῦν πιὰ νὰ δώσουν κακὰ παραδείγματα.

Λὰ Ροσσφουκὼ

Οἱ τίμιοι ἀνθρωποι εἶναι ποὺς τὶς γυναῖκες αὐτοὶ ποὺ τὶς ἀπατοῦν, τὶς λατρεύουν.

Μπωμαρσαὶ

Γιὰ νἀγατηθῆς ἀπὸ τὶς γυναῖκες πρέπει νἀφίσῃς νὰ πιστεψουν ὅτι δὲν τὰς γνωρίζεις: Δὲν μποροῦν νὰ πεισθοῦν ὅτι ἕνας ἄνδρας μπορεῖ νὰ τὶς γνωρίζῃ καὶ νὰ τὶς ἀγαπᾷ συγχρόνως.

Τὰ θέλγητρα τοῦ ἔρωτος εἶνε πάντα κατ' εὐθεῖαν ἀνάλογα μὲ τὸν φόβο. *Σταντὰλ*

Η ΣΥΝΩΝΥΜΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΠΛΩΜΑ

Η ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΙΣ

Μέσα στὸ κομψὸ σαλονάκι τρεῖς χαρ-τωμένες νταμίτσες ἡ Λίτσα, ἡ Πίτσα καὶ ἡ Νίτσα, μὲ τὴν συντροφιὰ ἑνὸς φλύαρου παπαγάλου, ἔχουν στήσει μεγάλη συζήτησι.

Ἀπ' τὰ κόκκινα προσωπάκια τους κι' ἀπ' τὴς χειρονομίες τους, φαίνεται πὼς συζητοῦσαν γι

Ο ΜΕΓΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Μία πρωτομη ὑπὸ τοῦ γλύπτου κ. **ΜΙΧΑΗΛ ΤΟΜΠΡΟΥ**, καθηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνείου, καὶ δύο προσωπογραφίαι ὑπὸ τοῦ ζωγράφου κ. **ΠΑΥΛΟΥ ΜΑΘΙΟΠΟΥΛΟΥ.**

4ον ἔως 400ὸν.—Δημοσίευσις τῆς εἰκόνος εἰς τὸν «Παρνασσόν». Ἐκτύπωσις τῆς εἰκόνος αὐτῶν εἰς πλούσιον λεύκωμα τῶν Ὡραιοτέρων Ἑλληνίδων καὶ δωρεὰν διανομὴ αὐτοῦ εἰς τὰς ἐκλεγησομένας Βασιλίσσας τῶν Συνοικιῶν. Χάραξις τῆς εἰκόνος αὐτῶν ἐπὶ μετάλλου καὶ δωρεὰν ἀπονομὴ αὐτοῦ εἰς ἑκάστην Βασιλισσαν Συνοικίας.

Ὁ Διαγωνισμὸς θὰ λήξῃ τὴν Τετάρτην 26 Ὀκτωβρίου.

ΠΟΙΑΙ ΥΠΕΡΤΕΡΟΥΝ

ΑΘΗΝΩΝ

1) Πόπη Συδιᾶ (Συνοικία Λεύκας) ψ. 4620
2) Πόπη Βεντήρη (Κολωνακίου) » 4530
3) Φωφὼ Δυμπεράκη ('Αγ. Παντελ.) » 3700
4) 'Αθηνᾶ Διαρνου (Σταθμὸς Λαρισσῆς) » 3425
5) Λίτσα Ἐπιφανοπούλου ('Ορφανοτρ.) » 1820
6) Λάλα Γιαννάρου (Πλατ. Συντάγμ.) » 1370
7) Ἔλλη Μπέη (Νεαπόλεως) » 1150
8) Φωφὼ Σφυταγαρου (Μεταξουργ.) » 706
9) Καίτη Κανακάκη ('Αγ. Παύλου) » 565
10) Ἑλένη Τσικρὴ (Μεταξουργείου) » 517
11) Angelique Peyret ('Εξαρχείων) » 500
12) Νίνα Πλέσσα ('Αγ. Παντελεήμον.) » 485
13) Κατίνα Ζέρβα (Βάθης) » 480
14) Φανῆ Μιχελόπουλου ('Αγίου Λουκᾶ) » 476
15) 'Αθηνᾶ Κοκκοβλὴ (Πατησίων) » 455
16) Ἔλισβετ 'Ανδρόνη (Πλάκας) » 454
17) Νίνα Σφβλιανοῦ (Νεαπόλεως) » 452
18) Πόπη Μωραΐτου (Νεαπόλεως) » 440
19) Μαριάννα Λάζου ('Αγ. Παύλου) » 430
20) Πατροῦλα Μπάνας (Παγκρατίου) » 427
21) Εὐθυμία Τσιμένη (Ψυχικιῶν) » 426
22) Λόλα Βασιλοπούλου (Κολωνακίου) » 422
23) Μαρ. Οἰκονομοπούλου ('Εξαρχείων) » 421
24) Μαρία Τσισκάκη (Πολ. 'Αγορᾶς) » 415
25) Ρίτα Κοντολέων (Ρόμβης) » 356
26) Μάρω Γαλάνη ('Αεροῦφωτος) » 353

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

1) Στέλλα Κατσαντῆβ (Καστέλλας) ψ. 1224
2) Ἑλένη 'Αντωνοπούλου ('Αγ.Σπυρ.) » 1030
3) Ροδ.Κωνσταντινίδου ('Αγ. Βασιλ.) » 876
4) Οὐρανία Κουρεντζῆ ('Αγ. Βασιλείου) » 530
5) Κορνηλία Κοτσάνη (Πηγάδας) » 343

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

1) Τασία Κρατζέλη ('Ιωαννίνων) ψ. 1633
2) Γιώτα Γιαννοπούλου (Πατρῶν) » 966
3) Ἑλένη Καρυτινοῦ (Τριπόλεως) » 712
4) Κοῦλα Νικηφοράκη (Χανίων) » 670
5) Ρόζα Τυπάλδου (Πατρῶν) » 646
6) 'Αρχοντοῦλα Τσαμπάζη (Θεσ)νίκης) » 587
7) Τάσσα Μοάτσου (Χανίων) » 516
8) Ὀλυμπία Στόγια ('Αρτα) » 462
9) Κλεονίκη Ἀλλέος ('Ιωαννίνων) » 460
10) Οὐρανία Σπανοῦ (Καλαμῶν) » 428
11) Βασιλικὴ Τσέρτου (Τριπόλεως) » 420
12) Κοῦλα Κουτρουσίνη ('Αργους) » 370
13) 'Ἑλλὰς Παπαλῆ (Κων)πόλεως) » 345
14) Τασία Δουμάνη (Θεσσαλονίκης) » 321

ΑΘΗΝΩΝ

'Αγγελοπούλου.—*Σία Σταυροπούλου 127.*
'Αγ.'Ασωμάτων.—*Εὐγενία Ρεμούδου 110.*
'Αγίου Κωνσταντίνου.—*Ζάσα Βάγια 219. Μαλίνα 'Ανδρειάδη 150. Σμαρὼ Μπρούμη 130. Σοφία 'Ανδρειάδη 200. Μαρία Δάσκαχη 105. Ν.τσα Παυλάκη 132. Σοφία Κατεινδῆη 170.*
'Αγ. Μελετίου.—*Φωφὼ Μ. Γαλάνη 270*
'Αγ.Παντελεήμονος.—*Φωφὼ Δυμπεράκη 3700. Νίτσα Μαρούγκα 110. Νίτσα Παρασκευοπούλου 67. Νίνα Πάσσα 485.*
'Αγίου Παύλου.—*Καίτη Κανακάρη 565. Μαριάννα Λάζου 430. Εἰρήνη Σακελλαρίου 130*
'Αγίας Τριάδος.—*Ἀσπυρὼ Κωνσταντίνου 285 Κατίνα Νασοπούλου 310.*
'Ἀεροῦφωτος.—*Μάρω Γαλάνη 353.*
Βάθης.—*Κατίνα Ζέρβα 480. Ἔλλη Λούρου 290. Γωγὼ Χριστογιώργη 272 Λοῦλα Κρεῖζῆ 140 Βατραχογιαννίου.—Μάχη Λίνγη 170. Ζωὴ Κασιμάτη 200. "Αννα Νικηφοράκη 230.*
Βοτανικοῦ.—*Κική Νεινούλη 153. Σοφία Τοοῦμα 305. Μαργαρίτα Γκοῦμα 165. Λέσποινα Σπυρίδου 276.*
Γαγγρένας.—*Θεώνη Βουτυρᾶ 126. Μιμίκα Βίργου 167.*
"Ἐξαρχείων.—*Λιλίκα Καρυδάκη 221. Μαρία Βιδάλη 232. Angellique Peyret 500. Μαίρη Κοσμάτου 215. Μαρία Οἰκονομοπούλου 421.*
Καλλιθέας.—*'Αθηνᾶ Ζωγράφου 140. Εὐαγγελία Χατζηθεοδώρου 117. 'Αθηνᾶ Σύρμου 170.*
Κολωνακίου.—*Πόπη Βεντήρη 4530. Ζωζοῦλα Παναγιωτοπούλου 309. Θάλεια Τάγκα 111. Λόλα Βασιλοπούλου 422.*
Λίκκα.—*'Αθηνᾶ Ταρσούλη 135.*
Λευκας.—*Πόπη Συδιᾶ 4620*
Μεταξουργείου.—*Βάσιχία Σηροταγάρου 251. Σάσα Πετσιόπουλου 124. Σοφία Κλεφοῦ 210 Πέτρα Τζανετάκη 275. Φωφὼ Σηροταγάρου 706*
'Αδριανῆ Μιχαλεϊσιανου 204 'Ελένη Τσίγκρη 517.
Μητροπόλεως.—*Ζωὴ Χριστοφῆ 108. "Αννα Κολιαδάκη 124.*
Νεαπόλεως.—*Σάσα Βλάχου 112. Λέλα Καλογεροπούλου 122 "Ελλη Μπέη 1150. Εἰρήνη Σαρρῆ 241. Φανῆ Καούρη 204 Πόπη Μωραΐτου 440. Κα.κέλα Βρανᾶ 156. Νίνα Σφβλιανοῦ 452.*
'Ὁδὸς Πειραιῶς.—*Ζωὴ Τσιμηνάκη 201. "Αρτεμις Κωστοπούλου 140.*
'Ὀρφανοτροφ. Λίσσα 'Επιφανοπούλου 1820.
Πλ.'Αγορᾶς.—*Δεσπίνα Καλλίτση 109. Μαρία Τσισκάκη 415.*
Πατησίων.—*Φανῆ Μιχοπούλου 476. 'Αθηνᾶ Κουκουλᾶ 455.*
Παγκρατίου.—*Λίτσα Ταγκοπούλου 125. "Ελλη Καρούσου 197. Πατροῦλα Μπανὲς 427.*
Πετραλώνων.—*Εὐγενία 'Αλμκάτου 145. Κοῦλα 'Ιωάννου 130. Μπεμπ. Τριαντοφύλλου 105.*
Πειραιαῖοι.—*Νίτσα Καναρέλη 320*
Πεδιαρδίνα.—*Κατίνα 'Ιατροῦ 264. Μαρίκα Κλάδα 103*
Πύλας.—*Ἐλένη Ζουνίου 177. "Ελισσάβετ 'Ανδρώνη 454.*
Πλατ.Συντάγματος.—*Λέλα Γιαννάρου 1370. Τριφυγόη Παπαδοπούλου 120.*
Πλατ. Κάνιγγος.—*"Εμμα Σερῶσσερ 135.*
Πλ. Κυριακοῦ.—*Λίς Γιαννουνάκη 108 Γιαλάντις Παυλίδου 117. Φανῆ Γιαννοῦ 141.*
Προφήτου Δανιήλ.—*Καίτη Φουντουκάκη 200 Βασίλικη Σάββᾶ 203.*
Προφήτου Ἠλιοῦ.—*Φανῆ Μαρινάκη 200.*
Ρόμβης.—*Ρίτα Κοντολέων 356*
Σταθμοῦ Λαρίσσης.—*'Αθηνᾶ Λάφνου 3425.*
Σταθμοῦ Λαυρίου.—*Μάχη Μπλίγκη 117. Εὐλαμπία Παπαδημητρίου 120.*
ΦΑΛΗΡΩΝ. *Ρίτσιφιές. Εὐθυμία Τσιμένη 426 Ν. Φάληρον.—'Ἐλένη Κουκοσέρη 217. Κατίνα Γιαννίκου 150.*
Πλ.Φάληρον.—*'Αθηνᾶ 'Αγγελῆ 280. Νάσρα Ταρσούλη 300. Μαίρη Γεωργανοπούλου 200.*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

'Αγίου Βασιλείου.—*Ροδοθέα Κωνσταντινίδου 876. Οὐρανία Δ. Κουρεντζῆ 510.*
'Αγίου Σπυρίδωνος.—*Ἀσπασία 'Αποστολάκη 157. 'Ἐλένη 'Αντωνοπούλου 1030.*
Γεφύρας.—*'Αδαμαν.Βάχλα 150. Ἐλ.Μανρῆ 140*
Δεληγεώργη.—*Κατίνα Καζῆ 125.*
Εὐαγγελιστρίας.—*Κική Πισσία 232.*
Καστέλλας.—*Στέλλα Κατσαντῆβ 1224.*
Πασαλιμάνι.—*'Ἐλένη Πισσία 156. Μαρία Σκλάβου 179.*
Πηγάδας.—*Ζανθοῦλα Κουράκη 124. Κορνηλία Κοτσάνη 343.*
Πραξιτέλους.—*Λίς Δινιαρδάκη 145.*
Τουρκολίμανο.—*Μαρίκα Κοραναίου 154.*
'Υδραϊκή.—*Εἰρήνη Λοιδωρικιώτου 132.*

ΕΠΑΡΧΙΩΝ, Ν. ΧΩΡΩΝ & ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΡΓΟΥΣ.—*Κοῦλα Κουτρουφίνη 370.*
ΑΙΓΙΝΗΣ.—*"Αννα Διαμαντάρα 243. 'Ανδρονίκη Δαβᾶ 136.*
ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ.—*'Αγυρὼ Καρβελᾶ 155.*
ΑΜΟΡΓΟΥ.—*Μαργαρίτα Νικηλίου 143.*
ΑΡΤΗΣ.—*Παναγία Ρούμου 217. Θεοδώρα Μπαρτζόνα 103. Φιλομήλα Δήμα 134. 'Ὀλυμπία Σιδγία 463.*
ΑΙΓΙΟΥ.—*'Αμαλία Καλαπόδη 211.*
ΒΟΛΟΥ.—*"Αρτα Κατσαντάνη 146. Zilda Aslan 161. Νίνα Κιδεῖμου 113.*
ΒΟΝΙΤΣΗΣ.—*Δαμπρινὴ 'Αποστολάτου 131.*
ΓΚΙΟΥΜΟΥΑΤΖΙΝΗΣ.—*Στέλλα Δεληγεωργίου 220. Χαρίκλεια Κασνάνη 187.*
ΔΡΑΜΑΣ.—*Φωτεινοῦλα 'Αβραιτοπούλου 219. Μαριάνθη Πάγγου 300.*
ΖΑΚΥΝΘΟΥ.—*Κα Δουλοῦ Δαζίδου 150. Λίς Σοφία Ζελεχρβίτου 179.*
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ.—*Εὐαγγελία Μπαστάκη 126. Μαρία Τζωρτζάκη 107. Καλλίσπη Χαριτάκη 120.*
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.—*Βικτορία Καρακάλου 109. Τασοῦλα Κόγκου 126. 'Αριάδνη Θεοδωρίδου 108. Βαΐα Κεφαλᾶ 165. 'Αρχοντοῦλα Τσαμπάζη 590. Τασία Δουμάνη 321. Κατία Νικολάου 110.*
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.—*Κλεονίκη 'Αλλέος 460. Ἐρφίλη Ρούβαλη 206. Σοφία Κλούγκ 121. Πηνελόπη Λάμπρου 125. Τασία Καρατζῆη 1633. Παρασκευοῦλα Χαντζαρόπουλου 116.*
ΚΑΒΑΛΛΑΣ.—*Πόπη 'Οθωναίου 112. Μαριέττα Ρηγανέζη 127. Νινίνα Μαρούλη 216. "Ἐρνέστη Πουλίου 104.*
ΚΕΡΚΥΡΑΣ.—*Χαρίκλεια Νικολάου 187. Μαρὴ Κοσκινᾶ 150.*
ΚΑΛΑΜΩΝ.—*'Αναστασία Μερτυρίδου 140. Οὐρανία Σπανοῦ 428. 'Ἐλένη Μαουγδάου 180.*
ΚΙΑΤΟΥ.—*Δημητρα Καραβέλλα 285.*
ΚΟΡΙΝΘΟΥ.—*Χαρίκλεια Τσίρου 103. "Ελευθερία Γεωργοπούλου 140. Κοῦλα Νικολαΐδου 102.*
ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ.—*Κοβέλα Ρωμανοῦ 105.*
(ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ.—*"Ἐλλας Παπαλᾶ 345. Μαρίνα Γεωργοπούλου 352. Χαρίκλεια Βογιατζῆ 120.*
ΛΑΜΙΑΣ.—*Νίτσα Κονιαβίτου 109. Χαρίκλεια Σκιληβανιώτου 132. 'Ἐλένη Γιαννακοπούλου 200.*
ΛΕΩΝΙΔΙΟΥ.—*Μαίνα Καλογιάννη 108. Χρυσοῦλα Βρυσίου 116.*
ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ.—*'Ἐλένη Γαϊτανάκη 102. Φωτεινὴ Σαμὶ υ 132.*
ΝΑΥΠΛΑΚΤΟΥ. *Ταίρη Ρουτζῆη 116. Μαρία Παπανικολάου 131.*
Ν.ΥΟΡΚΗΣ.—*Ρόζα Πινσίλλη 154. B.Fowl 103*
ΞΥΛΟΚΑΣΤΡΟΥ.—*'Αγγελικὴ Γλυνοῦ 102. "Ἐλένη Ταρνάρη 126. Φωτοῦλα Γεωργοπούλου 105.*
ΠΑΤΡΩΝ.—*Χρησίνα Μπαρμπεροπούλου 254. Βάσω Παπαδάκη 200 Γιώτα Γιαννοπούλου 966. Χαρ. Γεωμγιάδου 161. Ρόζα Τυπάλδου 645. 'Ιουλία Κα.κὲ 134. Χ ιστίνα Σταθαοπούλου 123. Γιωζέλλα Κοὺν 164. Ρ.τα Θωμοπούλου 2.0*
ΠΡΑΒΙΟΥ.—*'Αθηνᾶ Κοκκουτζῆ 169: Διαλεχτὴ Παβάνιη 108.*
ΠΡΕΒΕΖΗΣ.—*'Αρεμισία Τόλια 113. 'Αθηνοῦλα Ταγκοπούλου 105. 'Αγνοῦλα Γιάννη 175.*
ΠΡΟΣΩΤΣΙΑΝΗΣ.—*Λαμπρινὴ Ψωμὰ 105. Φρόσω Βοζίκογλου 125*
ΡΕΘΥΜΝΟΥ.—*Χουσανγὴ Παπανοῦ 176. 'Αθηνᾶ Μυλωνάκη 174.*
ΣΕΡΡΩΝ.—*Χοσκ. Γαμὶ 162 Λίτσα Σκάρδη 130.*
ΣΠΑΡΤΗΣ.—*'Ἐλενίτσα Καββαδᾶ 226.*
ΣΤΡΟΒΙΤΣΙΟΥ.—*Ἀθανασία Καρακόστα 109.*
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ.—*Δονυία Βαφειοπούλου 200. "Ἀσημίνα Δαζαροπούλου 201. Λέλα Πατρινέλη 156. 'Αθανασία Μηνιάρη 245. Καίτη Σταφανοπούλου 157. 'Ἐλένη Καρυτινοῦ 712. Βασιλικὴ Τσέρτου 420.*
ΚΑΛΚΙΔΟΣ.—*'Αγγελικὴ Σανιξόγλου 105. Μαρίνα Κόλλια 108.*
ΧΑΝΙΩΝ.—*'Ἐλενίτσα Σπανδάγων 166. Τάσσα Μοάτσου 516. Κοῦλα Νικηφοράκη 670*

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Βασιλέα τῆς Νυκτὸς (Πάτρα). Ἐλήφθησαν 500 ψῆφοι ὑπὲρ τῆς δίδος Γιώτας Γιαννοπούλου.—Δ. Ἰωάννου. Ἐλήφθησαν τὰ δύο τὴν δίδα Κορν. Κοτσ.—Σκιάν 'Αβρόσσου. Ἐλήφθησαν.—Ν. Πολιτ. (Λίγιον). Ἐλήφθησαν τὰ δύο τὴν δίδα Ν. Π—Μ. Σταματιάδην. Ἐπίσης τὰ δύο τὴν δίδα Δ. Ἐπιφανοπ.—Ἀν. Πλασετήραν (Χαλκίδα). Ἐλήφθησαν τὰ δύο τὴν δίδα Ἐλ. Γιαννακοῦ.—Μάνην Εὐσταθιάδου (Πειραιᾶ). Εἶνε ὀύσκολον αὐτὸ ποὺ ζητᾶτε, διότι ὁ διαγωνισμὸς δὲν κρίνεται πολύ.—Β. Ι. Γ. (Ἰωαννινά). Ἐλήφθησαν 101 ψῆφοι ὑπὲρ τῆς δίδος Τσ. Κ.—Νίτσαν Γ. Μεσοῦ τὰς πληροφορίας σας. Ἡμεῖς ὅμως ἀδιαφορεῦμεν. Ἀφίνομεν αὐτοὺς ἐλευθέρους εἰς τὴν ἀντιγραφὴν τοῦ διαγωνισμοῦ μας, διότι εἴμεθα βέβαιοι περὶ τῆς ἀποτυχίας καὶ τῆς γελοιοποιήσεως ποὺ τοὺς ἀναμένει.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

Βασιλέα Νυκτός. Ἔχασεῦθτε δρχ. 33. Τὸ κλισὲ στοιχίζει δρχ. 80.—Ἀθ. Κρασσόπουλον. Ἡ συνδρομή σας λήγει τὴν ἰην Νοεμβρίου.—Ἀφρικὰρ (Πάτρας). Στείλατε ἀκόμη δρχ. 10.—Χαρ. Βαλασσόπουλον. Εἴμεθα ἐν πλήρει τάξει. Ἐλήφθησαν καὶ αἱ 8.50 δρχ.

Ἐστάλησαν καθυστερούμενα φύλλα εἰς τοὺς κ. κ. Γεώργ. Παπαζαχαρίου, Ἀθ. Κρασσόπουλον, Γεώργ. Διαλεπτάκην, Ἰω. Καρατζέλην.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

(Διὰ κάθε ἔγκρισιν δρχ. 2.—Ἰσχύουν διὰ τὸ ἔτος 1922)

744) Ζακομανίνι, 745) "Αρχοντος Ἱππότης, 746) 'Αλαναίρα, 747) Στεῦφρα, 748) Auguste le Fort, 749) Βίκτωρ, 750) Chevalier Masquée, 751) 'Αφρικάρ, 752) 'Ἐλεονώρα, 753) Γκιζέλλα, 754) Ἰωσηφίνα, 755) "Αρχων τῶν Μυστηρίων, 756) Νυκτοπλάνος Λαγωός, 757) Palota, 758) Zigolette, 759) Lord Lister, 760) Jack Hildrer, 761) John Vilemar, 762) Σανσελόρ.

ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΘΥΡΙΔΩΝ

(Δι' ἑκάστην γραμματοθυρίδα δραχ. 10 ἐτησίως)

Ἐνοικιάσθησαν αἱ κάτωθι γραμματοθυρίδες:
Θυρὶς 87) Ἰωάννης Ε. Παπαδόπουλος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται αἱ κατωτέρω δεσποινίδες νὰ παραλάβουν ἐπιστολὰς των ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας.

'Ἀθρονίκη Λαλᾶ, Νόμμα κλπ., Γλυκερία Σιδερῆ, Πόπη Βεντήρη, Βάσσω Παπαδάκη, Νέλλη Σανδοπούλου, Ἐλένη Καρούσου, Ἀθηνᾶ Δάφνου, Νίτσα Παυλάκη, Οὐρανία Κουρεντζῆ, Φωφὼ Γαλάνη, Μιμόζα.

ΔΙΑ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Παρακαλεῖται πᾶς ὁ γνωρίζων σχετικὸν τι διὰ τὴν τύχην τῶν οἰκογενειῶν τῶν κατωτέρω δεσποινίδων ἐκ Σμύρνης νὰ πληροφορήσῃ τὸ γραφεῖον τοῦ «Παρνασσοῦ».

'Ατζέλος Καλογήδου, Μάγδας Θεοδωρίδου, Στέλλας Δεληγιάννη, Ἐλένης Ζηναρόπουλου καὶ Μαρίτσας Σιγάλα.

ΤΟ ΣΑΛΟΝΑΚΙ ΤΟΥ "ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ,,

ΕΚΑΣΤΗ ΛΕΞΙΣ ΛΕΠΤΑ 20
Τὰ ποιήματα 2 ὁρχ. ὁ στίχος. Ἀνωνύμοις καὶ ἀνὰ ἔντὸς κορνίζας κατοχυρώσεις 50 λεπτὰ ἡ λέξις

ΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟ ΓΕΛΟΙΟ

Κορίτσια! Σοῦ θὰ βλιμμένει ὑπαρξεις, τὸν δποῖον ἡ ζωὴ διαβαίνῃ μὲ φίλτρεις, κινδύνους καὶ συμφορᾶς, καὶ ποὺ ἡ τύχη τοὺς ἔρριξε στὴν ἀγκαλιὰ τῆς θάλασσας, ζητοῦν ἀλληλογραφιαν μὲ κορίτσια ποὺ ἀγαποῦν καὶ συμπονοῦν τὰ θαλασσοδαμένα παιδιά της, ποὺ ἔως τώρα δὲν χαρηκαν τὰ νειατα των καὶ ποὺ στὴν ἀλληλογραφίαν τοὺς νὰ βροῦν παρηγοριά. Ἀπαντῶμεν ἀμέσως. Σκοπὸς εἰς δευτέραν ἐπιστολήν. Γράψατε: Ἀνδρέαν Καρούκην, Ἀουρματιστὴν Ε. Ναυτ. καὶ Ἀνδρέαν Κοντόν, Λογιστὴν Ε. Ναυτ. Πόστ-ρεστάντ, Πειραιᾶ.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ μοναδική.—Τὸ «Πουλὶ τῆς Καταιγίδος», ἀπολυθὲν μάλις τὸν τάξιν τοῦ Στρατοῦ, γυρεύει στὰ σωστὰ νὰ παντρευθῇ καὶ νὰ νοικοκυρευθῇ! Λοιπὸν κορίτσια τρέξατε γιὰ νὰ μὴ χάσετε τὴν μοναδικὴ αὐτὴν εὐκαιρία, γιατὶ σήμερα ὅπως ξέρετε οἱ γαμπροὶ εἶνε πολὺ σπάνιοι καὶ ἀπαιτητικοί!

Ἕνα πικραμένο ναυτάκι αἰτεῖ ἀλληλογραφίαν μετὰ δεσποινίδων παντχοῦσιν. Σκοπὸς ἱερός. Γράψατε: Πικραμένον Ναυτάκι, ὁδὸς Ρεσσίνα 23, Πειραιᾶ.

Τὸ ΤΡΑΓΙΚΟ ΓΕΛΟΙΟ, ὁρμιόμενον ἀπὸ εὐγενικὰ αἰσθήματα φιλίας, ἀνταλλάσσει ἐπιστολὰς καὶ κάρτ ποστὰλ μετὰ δίδων, κυριῶν καὶ νέων προσφύγων ἐκ Μ. Ἀσίας, Κων)πόλεως καὶ Θρᾴκης. Τὸ «Τραγικὸ Γέλοιο» θὰ ἀπαντῷ μὲ καλλιτεχνικὰ καρτ-ποστὰλ, πάντες δὲ ἄς ἀπαντοῦν δι' ἐπιστολῶν. Τὸ Τραγικὸ Γέλοιο οὐτε προσφέρῃ μιὰ μικρὰ ἀναυοφίαι στοὺς ἀδελφοὺς μας ποὺ χάρηκαν γιὰ λίγο τὴν ἐλευθερία. Γράψατε: Τραγικὸ Γέλοιο, γραφ. «Παρνασσοῦ», θυρὶς 85.

Ἕνα ξενητεμένο Ἑλληνόπουλο, εὐρισκόμενον εἰς τὸ Μαρόκον, ζητεῖ ἀνταλλαγὴν κάρτ-ποστὰλ καὶ ἐπιστολῶν. Σκοπὸς ἡ φιλία καὶ κατάλληλος γάμος. Γράψατε:

Mr Const Anastassion
Marrakech Guéliz - Maroc

Παρακαλεῖται θερμῶς ὁ γνωρίζων ἂν διεσώθη καὶ ποῦ εὑρίσκεται ὁ ἐπιλοχίας Ἄλλκος Πεντάκης, Κ. Ε. Υ. Ε. Α. Θέλομοῦ Ἀξιωματικὸν Μηχανικοῦ, 905, ἀς μοῦ γράψῃ, καὶ θὰ τοῦ χρεωστῶ μεγάλην εὐγνωμοσύνην.—Ἄγγελον Κατσαρόν, μαθητὴν Γυμνασίου, Λάρισαν

Ζητῶ ἀνταλλαγὴν κάρτ-ποστὰλ καὶ ἐπιστολῶν μόνον μὲ νέους τῆς ἐποχῆς Γκιζέλλα, γραφ.Παρνασσοῦ.

ΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟ ΓΕΛΟΙΟ

Δέχομαι συνεργασίαν οἱαδήποτε συμμορίας.

Ἄρχων τῶν Μυστηρίων, γραφ. «Παρνασσοῦ»

Τρομερὲ Ἐκδικητά· "Ερμι Λόρμι καὶ Φεῖβος γτὲ Σαντοπὲρ ὁ φαυλεπιφυλλὸς Βόρας... Χά! χά! χά! ὡρεία ἀνθοδέσμη.

"Ερμι Λόρμι

Ζητοῦμεν ἀλληλογραφίαν ἐφ' οἱουδήποτε θέματος μετὰ δεσποινίδων ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος. Πάνω Χατζῆς καὶ Γρηγόριος Κώτας, 41ον Σύνταγμα, 1ος Λόχος, Τ. Τ. 925.

ΑΦΡΙΚΑΡ

Φαῦστα!! Ὦ Φαῦστα!! Δέξου τὴν ἀλληλογραφίαν μου ποὺ τόσον σὲ λαχταρᾷ: Θυμήσου κάποιον.. Κρύσσος. Γραφεῖα Παρνασσοῦ.

Ζητῶ ἀλληλογραφίαν μὲ νέους ξανθοὺς καὶ μελαχροινοὺς. Γράψατε: Ἔλεονώρα, Γραφ. Παρνασσοῦ.

Παρακαλεῖται ὁ γνωρίζων σαφῶς περὶ τῆς τύχης τοῦ ἀτυχοῦ· ἐξαδέλφου μου Βασιλείου Βαμβασάκη «Ἐπιλοχίου» τοῦ δου Πεζικοῦ Συντάγματος τῆς Πολυβολαρχίας Τ. Τ. 905, νὰ πληροφορήσῃ δι' ἐπιστολῆς του τὴν ἐξαδέλφην του ἐκ Νυμφαίου Λαν "Αννων Ν. Ἀγγελείδου, ὁδὸς ἁγίου Νικολάου ἀριθ. 56, Πάτρα, καὶ θὰ τοῦ δωρίσω ὁρειάτικον μαξιλαράκι κανανᾶ Ἀμερικανικοῦ συστήματος, ἀφοῦ μοῦ γνωστοποιήσῃ καὶ τὴν διεύθυνσιν εἰς ἣν θὰ τοῦ τὸ ἀποστείλλω».

Ἐπιθυμῶ γνωριμίαν μὲ κορίτσια τοῦ ὡραίου Βόλου καὶ ἀλληλογραφίαν μὲ κορίτσια Ἀθήνων. Γράψατε: Κομνηνὸν Προεστόπουλον, διὰ "Αρχοντον Ἱππότην. Poste Restante Βόλος «Ἄρχοντος Ἱππότης».

ΑΡΧΩΝ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

Προσέξατε!... Ἀρχηγὸς τῶν HOMMES ROUGES εἶναι ... ὁ «Βασιλεὺς τῆς Νυκτὸς !!...» «Κάποιος»

ΑΦΡΙΚΑΡ

Αὐτοκράτορα τῆς Σελήνης, ἐὰν εἶσαι ἄνδρας ὡρισέ μου, μοῦ φαντεβοῦ. Μαῦρος Κεραυνός.

Νέος ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δίδας ἀνεπτυγμένας καὶ χοχοειδείας. Γράψατε: Στεῦφρα, γραφεῖα «Παρνασσοῦ».

Γωγὼ (Πάτρας). Γιατί παραπονεῖσαι πῶς δὲν σοῦ γράφω;.. Ζητᾷς ταχυμὰ ἀπὸ τὸ Πόστ Ρεστάντ τὰ γράμματά σου;.. Ἐγὼ σοῦ γράφω πάντα!.. Τί νὰ ὑποθέσω;.. Γιατί ν' ἀμφιβάλλῃς τόσο;.. Ἀκόμη δὲν κατάλαβες πῶς μόνο γιὰ σένα ζῶ;.. Εἶμαι καὶ θὰ εἶμαι πάντα δικός σου.

Μίμης

Παρακαλῶ θερμῶς τὰς ἐν Ἀγγλίᾳ φίλας τῆς δίδος γνωρίσασι τὴν τύχην τῆς.—Α. Ἀποστόλακης, Πόστ Ρεστάντ, 40 Ἐκκλησία.

ΓΑΕΝΤΖΕΣ. Μὲ τοὺς ἀτίμους, ὅπως εἶνε οἱ Ἱππόται τῆς Σελήνης, συζήτησις δὲν χωρεῖ, μόνον τὸ ξύλο τοὺς ἀρμόζει καὶ δὲν θὰ τὸ γλυτώσουν.—Μαῦροι κόμπι Νεντῆρη, Βάσσω Παπαδάκη, Νέλλη Σανδοπούλου, Ἐλένη Καρούσου, Ἀθηνᾶ Δάφνου, Νίτσα Παυλάκη, Οὐρανία Κουρεντζῆ, Φωφὼ Γαλάνη, Μιμόζα.

Παρακαλεῖται ἡ συμμορία Κοκκίνου Τριγώνου: Καζανέβας (Καζαμίας) ὁ Νικόλαος Χρυσανθακόπουλος ὑπάλληλος Τελωνείου, καὶ συνεπῶς... τὰ εὐκόλως ἐνγνοούμενα παρκαλέσονται.—Ἄσσος Σπαθὶ ὁ Κωνστ. Μαγιάνης. Βασιλεὺς τῆς Νυκτὸς

Ἀνταλλάσσω κάρτ-ποστὰλ μὲ νέους εἰκ καὶ πολὺ νόστιμους, κάτω τῶν 22 ἐτῶν. Ἰωσηφίνα, γραφεῖα «Παρνασσοῦ».

Μαῦροι Σταυγγαλιστεί. Θὰ φάτε πολλὰ καραβέλια γιὰ νὰ μὲ ἀποκαλύψετε, πάντως γιὰ σήμερα σᾶς συλλυποῦμαι ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ, καὶ σᾶς εὐχομαι εἰς τὸ τέλος τουλάτας νὰ ἔχετε.—Αὐτοκρατορία Ἱππότων Σελήνης. Ἐκαταλάβατε τὸν προορισμόν σας καὶ ἐπιρεπεύθητε ἀρκετὸ φοῦρο.—....Καϋμένη Ἄνδρομ. Πανεπιστήμιον, τί εἶνε αὐτὰ ποὺ παθαίνεις;—Ζέρβα. Δὲν σὲ ἐπιστράτευσαν, γιὰ νὰ μᾶς ἀπαλλαξῇ τὸ γελοῖον ἀτομόν σου ἀπὸ τὴν παρουσίαν στέλνη; ΓΚΙΟΝΕ

Κουρασμένα, λοχμοὶ καὶ φυσταγάκι, θέλουν νὰ δοῦν ποιὰ Ἑλληνοπούλα εὐδαιμιστεῖ πρὸς ὅφελος τῆς ἀνθρωπότητος καὶ μὲ μπορέσῃ νὰ τὰ κάμῃ ἀποκαλύψεις. Ἀκριβὲ Βαλιανάσουλος Δημ. καὶ Στρατιώτης Παῦλου Ἐσσάιδιος, 85 Σόνιμα Πεζικοῦ, Μ. Ἐπιτελεῖον, Τ. Τ. 900.

Νέος ἀποκατεστημένος ἀντεύθα, ἐπιθυμεῖ ἀλληλογραφίαν μετὰ δεσποινίδων καὶ νέων καλῶν προσφυγικῶν οἰκογενειῶν καὶ Ἀθηνῶν. Ὀνομάζομαι ἀποκαλοῦνται. Γράψατε: Μ. Σταματιάδην, ὁδὸς Πολυγνώτου 14, Ἐντεῦθεν.

Συμμορίαι καὶ ψευδωνυμοῦχοι ἄλε!!! Ἐπελθούσης τῆς γαλήνης, ἀναφαίνομαι. Διαφεύθω καταγωνιστικάτατα, τὴν πρὸ ἡμερῶν ἀποκαλῶψίν μου.—PEARL WHITE σᾶς ἀποκαλύπτω: Εἶσθε ἡ Δίς Κατίνα Μαραθᾶ. Σεῖς δὲ λοιπαὶ συμμορίαι, ἐλπίζω ὅτι μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀρχηγοῦ σας, θὰ κρύσετε τὸν κόδονα τῆς διαλύσεως.—Τοῦ βρὲ βλάκα Γαεντζέ, δὲν ἀρήνεις κατὰ μέρος τὰς βλακείας; Γιατί μᾶς κρύφασες.—Αὐτοκράτορα Σελήνης. Συμφωνῶ πληρέστατα μὲ τὴν τελευταίαν παράγραφον τῆς ἐπιστολῆς σας.

Τζέννυ Μέρ

Η ΖΩΗ ΠΟΥ ΠΕΡΝΑΕΙ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

ΟΙ ΔΥΟ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΙ

Ο κ. Φίλιππος Παναγόπουλος, βγαίνοντας ἀπ' τὸ σπῆτι του τὸ πρωΐ γιὰ νὰ πάῃ στὸ γραφεῖο του, σταμάτησε σ' ἕνα κιόσκι κι' ἀγόρασε ὅλες τὶς ἐφημερίδες, τὶς ἔκανε ἕνα μάτσο καὶ τὸ ἔβαλε στὴν μασχάλη του. Ὕστερα περπατῶντας, τὶς πῆρε μιὰ-μιά, τὶς ξεδίπλωσε, τὶς ξεφύλλισε καὶ τὶς ξαναβάλε στὸ μάτσο, ἐνῷ τὸ πρόσωπό του φωτιζότανε μὲ ἕνα μεγάλο χαμόγελο ἱκανοποιήσεως. Τὸ μειδίαμα αὐτὸ προεκλήθη ἀπὸ τὸ διάβασμα, σὲ κάθε ἐφημερίδα, τῆς ἀκολούθου δηλώσεως στὰ «Κοινωνικά», ποὺ ἦταν συντεταγμένη ὁμοιοτύπως:

«Ὁ κ. Φίλιππος Παναγόπουλος, γραμματεὺς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Τρεχουσῶν Ὑποθέσεων, δηλώνει ὅτι οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν μὲ τὸν κ. Φαίδωνα Παναγόπουλον, ὅστις κατεδικάσθη ἐπὶ ἀκοτσάρας ἀπαγωγῇ».

Ὁ κ. Φίλιππος Παναγόπουλος ἠθάνετο ἀγαλλίασιν ἀπαγγέλλων διὰ τῶν χειλέων του τὸ κείμενον τοῦ ὁποίου ἦτο ὁ συγγραφεύς. Νὰ κάτι ποὺ ἐλέγετο καὶ πολὺ καλὰ μάλιστα, μὲ ὅλην τὴν ἀναγκαίαν μετριοφροσύνη, ἀλλὰ καὶ μὲ ὅλη τὴ σταθερότητα. Ἡ δήλωσις αὐτὴ δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ προκαλέσῃ ἕνα καλὸ ἐφφέ. Γι' αὐτὸ ὅταν κάθησε στὸ γραφεῖο του στὸ ὑπουργεῖο περίμενε ἕως τὸ μεσημέρι νὰ ἔλθουν οἱ συνάδελφοί του νὰ τὸν συγχαροῦν. Παραδόξως αὐτοὶ δὲν ἦλθαν. Ὁ κ. Φίλιππος Παναγόπουλος ἠθάνθη μιὰ ζωηρὴ ἀπογοήτευσι. Σκέφθηκε ὅτι ἡ ζηλοτυπία τυφλώνει τοὺς ἀνθρώπους, ἢ ὅτι δὲν διαβάζουν καλὰ τὶς ἐφημερίδες.

Γύρισε στὸ σπίτι του τὸ μεσημέρι, ἔρριξε τὶς ἐφημερίδες του στὸ τραπέζι, ἐκτὸς μιᾶς, τὴν ὁποίαν ἐπρότεινε εἰς τὴν κυρίαν Παναγοπούλου, δείχνοντας μὲ τὸ δάκτυλό του τὴν εἰδησοῦλα. Ἐκείνη ἔρριξε μιὰ ματιὰ καὶ τὸν ρώτησε:

—Ἐοῦ τὸ ἔδωσες αὐτό;

—Ναί, ἀποκρίθηκε ὁ κ. Φίλιππος Παναγόπουλος.

—Καὶ τὸ ἔδωσες σ' αὐτὲς τὶς φυλλάδες;

—Ναί, ἀποκρίθηκε ὁ κ. Φίλιππος Παναγόπουλος.

Καὶ ἡ κ. Παναγοπούλου εἶπε!

—Εἶνε μία βλακεία!

Ὁ κ. Φίλιππος Παναγόπουλος ἔμεινε μὲ ἀνοικτὸ στόμα.

—Εἶμαι ἔντιμος ὑπάλληλος καὶ δὲν ἀνεμίχθην ποτὲ σὲ τέτοιες βρωμοδουλειές.

Καὶ ἡ κ. Παναγοπούλου ὀπήντησε:

—Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸ φωνάζῃς μὲ τὸ ντελάλη. Ἀντὶ νὰ χάνῃς τὸν καιρό σου σὲ τέτοιες κουταμάρες, ἔλα νὰ φᾶμε γλήγορα γιὰ νὰ πᾶμε στὸ γάμο τῆς Ἰουλίας.

Ὁ κ. Φίλιππος Παναγόπουλος ἔφαγε πολὺ μελαγχολικά.

Ἡ ἱεροτελεστία τοῦ γάμου κατὶ τὸ γλέντι ποὺ ἐπηκολούθησε εἶχαν ἐξαιρετικὴν ζωηρότητα. Ἐξαφνα ὅμως ἡ γενικὴ προσοχὴ τῶν προσκαλεσμένων προεκλήθη ἀπὸ τὴν εἴσοδον ἑνὸς προσώπου, πρὸς τὸ ὁποῖον ἐστράφησαν ὅλα τὰ βλέμματα καὶ τὸ περιεκύκλωσαν ἀμέσως κυρίαι καὶ κύριοι. Γύρω σχηματίσθηκε μία ἀληθινὴ Αὐλή.

—Ποιὸς εἶνε; ρώτησε τὸν κ. Παναγόπουλο ἡ σύζυγός του.

—Δὲν ξέρω, ἀπήντησεν αὐτός.

—Στάσου, θὰ πάω νὰ ρωτήσω.

Ἡ κ. Παναγοπούλου ἀπεμακρύνθη, ἀλλὰ ἐγύρισε σχεδὸν ἀμέσως μὲ τὸ πρόσωπο ταραγμένο.

—Εἶνε ἐκεῖνος! εἶπε μὲ σιγανὴ φωνὴ στὸν κ. Φίλιππο Παναγόπουλο.

—Ποιὸς ἐκεῖνος;...

—Εἶνε ὁ κ. Φαίδων Παναγόπουλος!

—Πῶς!... αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος τολμάει νὰ ἐμφανισθῇ!...

—Εἶνε οἰκογενειακὸς φίλος τοῦ γαμπροῦ... Τὸ ξέρει πῶς εἶσαι ἐδῶ... Διόβασε...

—Διόβασε τὸ ἄρθρο μου;

—Ναί... καὶ εἶπε στὴν Ἰουλία πῶς θέλει πολὺ νὰ σὲ γνωρίσῃ...

—Δὲν ἔχω καμμιὰ σχέσι μὲ τὸ ἄτομον αὐτό, εἶπεν ὑπεροπτικὰ ὁ κ. Φίλιππος Παναγόπουλος. Πῆς στὴν Ἰουλία πῶς δὲν δέχομαι τὴ συνάντησι...

—Ἔχεις ἄδικο... τί ἀνατροφή!.. Θεέ μου!

Ὅταν ἡ κ. Παναγοπούλου, ἀφοῦ ἐξετέλεσε τὴν ἐντολὴ τοῦ συζύγου, γύρισε καὶ τοῦ ἀνέφερεν ὅτι, ὅπως τῆς εἶπε ἡ Ἰουλία, ὁ κ. Φαίδων Παναγόπουλος φάνηκε πολὺ πειραγμένος καὶ μάλιστα θυμωμένος, ὁ κ. Φίλιππος Παναγόπουλος ἔρριψε ὁλόγυρα βλέμματα κακαχτητικό, περήφανος γιὰ τὴ στάσι του...

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

Δὶς ΑΘΗΝΑ ΣΥΡΜΟΥ (Καλλιθέα Ἀθηνῶν)

Ἀλλὰ τὴν ἑπομένην ἡ ὑπερηφάνειά του μετετράπη σὲ πικρίαν, ὅταν ἐδιάβασε στὴν ἐφημερίδα μιὰ μικρὴ εἰδησοῦλα, συντεταγμένην ὡς ἑξῆς:

«Ὁ κ. Φαίδων Παναγόπουλος, γνωστότατος ἐπιχειρηματίας, δηλώνει ὅτι οὐδὲν ἔχει κοινὴν σχέσιν μὲ τὸν κ. Φίλιππον Παναγόπουλον, γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Τρεχ. Ὑποθέσεων».

Ὁ κ. Φίλιππος Παναγόπουλος ἔφυγε γιὰ τὸ γραφεῖο του καταδιωκόμενος ἕως τὴ σκάλα ἀπὸ τοὺς σαρκασμοὺς τῆς συμβίας του.

Στὸ δρόμο ἀγόρασε, ὅπως τὴν προηγουμένη μέρα, ὅλες τὶς ἐφημερίδες. Ὅλες δημοσίευαν τὴν δήλωσι τοῦ κ. Φαίδωνος Παναγοπούλου!

Αὐτὴ τὴ φορὰ οἱ συνάδελφοί του στὸ γραφεῖο πῆγαν νὰ τὸν συγχαροῦν εἰρωνικά. Ὁ κ. Φίλιππος Παναγόπουλος χαμογέλασε, ἀλλὰ ἡ καρδιά του ἦταν ραγισμένη. Ἔνοιωθε ὅτι εἶχε γελοιοποιηθῆ. Κάθε πολεμικὴ μὲ τὸν κ. Φαίδωνα Παναγόπουλον θὰ τὸν γελοιοποιοῦσε ἀκόμα περισσότερον.

Ἡ ἀδυναμία αὐτὴ τοῦ ἔφερε μαῦρες σκέψεις, ποὺ ἐδηλητηρίαζαν εἰς τὸ ἑξῆς ἀδιάκοπα τὴ ζωή του, ἕως τὴν ἡμέρα ποὺ ἔμαθε τὸν θάνατον τοῦ κ. Φαίδωνος Παναγοπούλου. Ἡ εἴδησις αὐτὴ τοῦ ἔφερε πραγματικὴ ἀνακούφισι. Ἀνέπνευσε ἐκ νέου.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν αὐτὸ δὲν ἐκράτησε πολύ. Τὴν ἑπομένην τοῦ ἐνταφιασμοῦ συνήντησε ἕνα παλαιὸ φίλο του, ποὺ εἶχε νὰ τὸν ἰδῇ πολλὰ χρόνια. Ἐκεῖνος, βλέποντάς τον, σταμάτησε σὰν ἀπολιθωμένος καὶ ἐφώναξε:

—Πῶς, ἐσὺ εἶσαι!... Δὲν πέθανες λοιπόν;

Ἐγὼ ἐνόμιζα ὅτι σὲ εἶχαν θάψει χτές!...

Αὐτὸ ἦταν παραπολύ. Ὁ κ. Φίλιππος Παναγόπουλος κατεδιώκετο λοιπὸν ἀπὸ τὸν κ. Φαίδωνα Παναγόπουλον καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν τάφον, καὶ ἰδοὺ ὅτι γιὰ πρώτη φορὰ τὸν ἔπερναν γιὰ τὸν ὁμώνυμό του. Ἔπρεπε νὰ δοθῇ τέλος στὴν ἄθλια αὐτὴ ἱστορία.

Καὶ ὁ κ. Φίλιππος Παναγόπουλος ἔδωσεν ἀμέσως σὲ ὅλες τὶς ἐφημερίδες μιὰ δήλωσιν, συντεταγμένην ὡς ἑξῆς:

«Ὁ κ. Φίλιππος Παναγόπουλος, γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Τρεχουσῶν Ὑποθέσεων, δηλώνει ὅτι οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν μὲ τὸν κ. Φαίδωνα Παναγόπουλον, τοῦ ὁποίου ἡ κηδεία ἐγένετο χθές»!

(Διασκευὴ LUI)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Η ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΑΓΑΠΗ

Τρεμόσβυνε καὶ ἡ στερνὴ φλόγα μέσ' τὴ καρδιά μου
τῆς πρώτης τῆς ἀγάπης μου ποὺ τώρα μὲ ἀφίνει,
καὶ σβύναν τὰ χρυσόφτερα καὶ πλάνα ὄνειρά μου,
ποὺ γιγαντένια ὕψωνα γιὰ τὴ σκληρὴ ἐκείνη.
Μὰ τὴ φωτιὰ τὴ μαγικὴ ποὖκαιγε στὴ καρδιά μου
σὰν ἀστραπὴς ἀπόλαμπο, καὶ ἴδια σβύνει ἀγάλι,
ἡ θεία φλόγα δυὸ ματιῶν ποὺ χύθηκε βαθειά μου
τὴ ξαναπάβει πειὸ τρελλὰ καὶ τὴ φουντώνει πάλι.
Καὶ μιὰ καινούργια ἀγάπη μου νοιώθω νὰ μοσκανοίγῃ
ποὺ τὰ πικρὰ τὰ δάκρυα μὲ γέλοια τὰ στεγνώνει
καὶ τὴ σβυσμένη μου χαρὰ πίσω νὰ μοῦ γυρίζῃ
καὶ μιὰ γαλήνη ἀπέραντη μέσ' τὴ καρδιὰ ἀπλώνει.
Πῶς θέλω τώρα νὰ χαρῶ τὴν νέα μου ἀγάπη,
κεῖ μέσ' τὶς τόσες τὶς χαρὲς καὶ τὰ τρελλὰ μεθύσια
νὰ λησμονῶ τῆς πρώτης μου ἀγάπης τὸ δρολάπι
καὶ νὰ ριχτῶ στῆς ἡδονῆς τὰ χάδια τὰ περίσσια.

Ἀθῆνα — *Μίμης Βελούδης*

HERVÉ LAUWICK

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΕΥΛΟΡ

Ο κ. Μυγαξύγκης (μεγαλοκτηματίας γνωστὸς γιὰ τὸ οἰκονομικὸν πνεῦμα του), ἐτίναξε τὴ στάχτη τοῦ τσιγάρου του καὶ μὲ ρώτησε:

—Ξέρετε τί εἶνε τὸ Σύστημα Τεῦλορ;

—Ναί—εἶπα—. Εἶνε ἕνα σύστημα προοριζόμενο νὰ αὐξήσῃ ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερο τὴν παραγωγὴ τῆς ἐργασίας.

—Θαυμάσια! Θὰ σᾶς ἐξηγήσω μιὰ μεγάλη ἰδέα ποὺ μοῦ ἦρθε τώρα τελευταίως.

Ἐκάπνισε μερικὲς στιγμὲς τὸ τσιγάρο του καὶ ἄρχισε:

—Σὲ λίγες μέρες ἔρχονται ἐδῶ στὸ κτῆμα μου οἱ προσκεκλημένοι. Ξέρετε ὅτι οἱ ἐργάτες κοστίζουν ἀκριβά, ἀλλὰ οἱ προσκεκλημένοι ἀκριβώτερα... Κάνουν τοῦ κόσμου τὴ φασαρίσ, χωρὶς νὰ προσφέρουν τίποτε. Χρειάζεται, λοιπὸν τὸ σύστημα Τεῦλορ! Τὰ ξενοδοχεῖα εἶνε τόσο ἀκριβά, ὥστε προτιμοῦν νὰ ἔλθουν στὸ σπίτι μου. Ἐγὼ θὰ τοὺς τοῦζω, ἀλλὰ πρέπει κι' αὐτοὶ νὰ κερδίσουν τὸ ψωμί τους. Ἄλλωστε, κάθε βράδυ στὴν πισσέτα χτνω σαράντα δραχμὲς γιὰ τὸν καθένα τους. Εἶνε ἕνας λεπτὸς τρόπος ποὺ ἀντικαθιστᾷ τὸ ἡμερομίσθιο ποὺ μποροῦν νὰ ἀπαιτήσουν γιὰ τὴ δουλειὰ ποὺ θὰ μοῦ προσφέρουν... Πέντε δραχμὲς τὴν ὥρα, δὲν ἔχουν νὰ ποῦν τίποτε!

—Πῶς θὰ κανονίσετε τὴ χρησιμοποίησι τῶν ὡρῶν; τὸν ἐρώτησα μὲ πραγματικὸ θαυμασμὸ γιὰ τὸ μεγαλεπήβολο σχέδιό του.

—Ἀκοῦστε τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα.—Καὶ ἄρχισε νὰ μοῦ διαβάζῃ.

Ὥρα 8.—1ον συνεργεῖον ἀπὸ τοὺς κ. κ. Σελεμόπουλον, Φιταούλαν, Δεχορταίνην καὶ τὰς κυρίας Τζαμπατζῆ, Μπελλᾶ καὶ Λουκούλου.—Φυσικὴ ἀγωγὴ καὶ ρυθμικὴ γυμναστική. Οἱ προσκεκλημένοι ἐφωδιασμένοι μὲ φτερὰ καὶ σκοῦπες, ἀσκοῦνται πλησίον τῶν ἐπίπλων.

2ον συνεργεῖον ἀπὸ τοὺς κ. κ. Λούκουλον, Μπελλᾶν, Τζαμπατζῆν καὶ τὰς κυρίας Δεχορταίνη, Φιταούλα καὶ Σελεμοπούλου. (Θὰ παρατηρήσετε ὅτι βάζω τὶς γυναῖκες σὲ ἕνα συνεργεῖο μὲ τοὺς ἄνδρες τῶν ἄλλων. Αὐτὸ ἐξασφαλίζει τὴν ζωηρότητα τῶν διαθέσεων).

—Ἀγορὰ εἰς τὴν πόλιν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Τζαμπατζῆ, ὅστις ἐχρημάτισε δεκανεὺς εἰς τὸ 97. Ἡ κ. Σελεμοπούλου θὰ κρατῇ τοὺς λογαριασμούς.

Ὥρα 10—Ἐπιστροφὴ ἐκ τῆς ἀγορᾶς. Ταξινόμησις τῶν μαγειρικῶν σκευῶν. Τὸ 1ον συνεργεῖον κατέρχεται εἰς τὴν κουζίνα.

Μεσημέρι.—Τὸ 2ον συνεργεῖον, τὸ ὁποῖον ἐν τῷ μεταξὺ διεσκέδαζεν εἰς τὸ περιβόλι, ποτίζοντας τὰ λαχανικά, ἐπιστρέφει.

Ὥρα 12 καὶ 20'.—Γεῦμα τοῦ 2ου συνεργ., σερβιριζομένου ἀπὸ τὸ 1ον.

Ὥρα μία.—Γεῦμα τοῦ 1ου, σερβιριζομένου ἀπὸ τὸ 2ον. Κάθε συνεργεῖον περιλαμβάνει δύο διασήμους συζητητὰς καὶ μίαν κυρίαν ἡ ὁποία θὰ κάνῃ τὶς κουτὲς ἐρωτήσεις.

Ὥρα 3 μ. μ.—Ἐπίσκεψις εἰς τὸν Μύλο. Γιατί ὅμως ἡ ἐπίσκεψις εἰς τὸν παληὸ γκρεμισμένο μύλο νὰ συνίσταται εἰς τὸ νὰ κάθωνται οἱ ἐκδρομεῖς στὰ χορτάρια καὶ νὰ φωνάζουν γιατί τοὺς τσιμποῦν τὰ μυρμήγκια—ἐνῷ κυττάζουν ἁπλῶς τὰ ἐρείπια τοῦ μύλου; Ἂν ὁ μύλος εἶνε ἐρειπωμένος, σημαίνει ὅτι δὲν τὸν ἔχουν διορθώσει!... Πρέπει λοιπὸν νὰ διορθωθῇ. Τὸ 1ον Συνεργεῖον θὰ κουβαλήσῃ πέτρες, τὸ δεύτερο θὰ χτίζῃ.

Ὥρα 5.—Περίπατος μὲ αὐτοκίνητο. Γιατί ὁ περίπατος μὲ αὐτοκίνητο νὰ συνίσταται εἰς τὴν κατανάλωσι βενζίνας καὶ καουτσούκ, ποὺ στὴ σημερινὴ περίστασι εἶνε ἀντιπατριωτικὴ συνήθεια; Τὰ αὐτοκίνητά μου εἶνε φορτηγά. Μιὰ φορὰ ποὺ θὰ διορθωθῇ ὁ μύλος μου, τὶ δυο συνεργεῖα θὰ νέβουν γιὰ νὰ κουβαλήσουν τὸ ἀλεῦρι στὸ σταθμό.

Ὥρα 6.—Ἐπίσκεψις στὴν ἐξοχικὴ ἔπαυλι. Γιατὶ ἡ ἐπίσκεψις στὴν ἔπαυλι νὰ συνίσταται στὸ νὰ χαϊδεύουν μόνο οἱ προσκεκλημένοι τὸ λαιμὸ τῶν βωδιῶν; Τὸ 1ον Συνεργεῖον θὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἄρμεγμα, τὸ 2ον Συνεργεῖον θὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὸ πότισμα τῶν ἀγελάδων.

Ὥρα 7.—Ἀνάπαυσις. Αἱ ἐλεγεῖαι περὶ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου καὶ οἱ ποιητικαὶ παρομοιώσεις ἐπιτρέπονται ἀπὸ τὴν ὥρα αὐτὴ καὶ πέραν. Ἐπίσης αἱ παρατηρήσεις γιὰ τὴν κουραστικὴ ζωὴ τῆς πόλεως».

—Γιατί θὰ γυρίσουν στὴν πόλι, κατέληξεν ὁ θαυμάτιος κ. Μυγαξύγκης, καὶ μόλις πάνε σὲ δυὸ-τρεῖς χοροὺς θὰ ἀνακράξουν χορεύοντας μὲ μιὰ χοντρὴ ντάμα: «Ἄχ! πῶς ἦταν καλύτερο ὅταν κουβαλοῦσα σανό!»

Καὶ θὰ νοσταλγήσουν τὸ σύστημα Τεῦλορ. Θὸ δῆτε!...

(Διασκευὴ ΠΙΦ-ΠΑΦ)